

NGƯỜI RẠCH GIÁ

LÁ THƯ SỐ 44, ÚC CHÂU - THÁNG 3 NĂM 2008

Như thầy cô và quý vị đã biết, lá thư NRG sẽ có ban biên tập mới. Sau lá thư này ban biên tập mới sẽ chịu trách nhiệm điều hành NRG. Thật là một hân hạnh cho chúng tôi đã được sự giúp đỡ tận tình của thầy cô và quý vị trong mấy năm vừa qua. Xin cảm ơn.

Chúng tôi có nhận được những lời thăm hỏi chia sẻ cũng như khuyến khích. Đó là những khích lệ âm áp cõi lòng. Tuy nhiên, vì điều kiện không cho phép, chúng tôi không thể tiếp tục nữa. Cũng may là các thân hữu ở Melbourne đã đứng ra tiếp nối công việc liên lạc nối liền tình thân thầy trò Kiên Giang khắp nơi. Xin chúc ban biên tập mới chân cứng đá mềm. Để giúp BBT mới tiếp tục gửi lá thư đến thầy cô và quý vị, chúng tôi xin phép được chuyển giao danh sách địa chỉ đến BBT mới. Nếu thầy cô và quý vị không cho phép, xin cho chúng tôi biết ngay sau khi nhận được lá thư tháng này. Chúng tôi dự định sẽ tiến hành việc này 1 tuần lễ sau khi gửi lá thư đi.

Trong tháng này, chúng tôi cũng được Nhóm Tổ Chức Hội Ngộ Thầy Trò Kiên Giang 07 thông báo sẽ gửi một số tiền (còn dư lại sau khi tổ chức HN) để giúp đỡ thầy cô gặp khó khăn ở Rạch Giá, cũng như gửi cho quỹ học bổng và quỹ tình thương do nhóm Tào Lao Quán thành lập. Xin cảm ơn Ban Tổ Chức.

Kính chúc sức khỏe tất cả thầy cô và quý vị.

Kính chào,

Người Rạch Giá

NGƯỜI RẠCH GIÁ chân thành cảm ơn những đóng góp quý báu của thầy cô, cựu học sinh và thân hữu Kiên Giang.

Thu ... thân

Trời hôm nay thật đẹp. Nắng vàng đầm ấm như là con gái. Trời xanh trong mà không có một chút gió. Những bãi cỏ xanh mượt mà tươi tắn. Không khí trong lành có ẩn chút hơi lạnh nhẹ nhàng sáng khoái. Mùa thu đã bắt đầu trở về. Tôi là cái thằng thích mùa thu. Nghe nhiều nhà văn viết về mùa thu ở Mỹ, ở Canada, ở Pháp, tôi thiết là mê. Cứ thòm thòm một ngày nào đó tôi được tắm mình trong thu vàng, đỏ, xanh, tím lịm v.v... Ở Sydney này, mùa thu tôi vẫn thích, nhưng chắc không thể so sánh được với những mùa thu tuyệt đẹp ở mấy xứ nói trên kia. Nãy giờ nói chuyện tào lao ai cũng biết, mà hông chừng bà con Sydney lại trách người viết đứng núi này trông núi nọ, lại có đầu óc "vọng ngoại" mà quên đỏi hoài đến "cây nhà lá vườn" Sydney. Cho nên tôi xin quay trở lại mà nói về Sydney cho vui cửa vui nhà.

Hôm nay tôi với một thằng bạn lang thang trong khu công viên Chipping Norton. Đây là nơi bọn tôi cũng thường tổ chức BBQ. Nhưng đặc biệt, hôm nay có tổ chức "Gánh Hàng Tình Thương" để giúp trẻ mồ côi ở Việt Nam. Tôi mới đến tham dự lần đầu tiên, nhưng nghe nói đã có tổ chức từ mấy năm trước. Lúc chúng tôi đến nơi đồng hồ đã chỉ khoảng 11 giờ rưỡi sáng. Xe cộ thấy đậu tùm lum, dài ra cả con đường chính, nối đuôi ngược về cái cổng vào. Chúng tôi mua vé vô "cửa" - nói cửa cho vui chứ chúng tôi cứ nhắm cái lối đi chính vào chỗ khu BBQ thôi. Quý vị nào đã từng chung vai sát cánh với chúng tôi trong những lần tổ chức BBQ trước cho việc Hội Ngộ Thầy Trò Kiên Giang 07 chắc không lạ gì chỗ này. Thôi thì người ta đông nghẹt, phải chen nhau mà đi. Nói "Gánh Hàng" chứ không có gánh nào hết mà gần như là gian hàng thì đúng hơn. Có đủ thứ: cháo lòng, bánh xèo, chả giò, bún thịt nướng, bún riêu, cà

ri dê, cơm chiên... Thôi thì muốn ăn gì thì cứ đứng chờ tới phiên mình. Tiền vô cửa bao luôn tiền ăn hàng nên ai cũng có quyền ăn ... đến cứng bụng luôn. Tôi nghe nhiều người nói chuyện như thế chứ không phải tôi bày đặt nói thêm đâu. Hai đứa tôi mở màn bằng món cháo lòng, rồi ăn thêm món bún nem nướng. Sau đó hai thằng tôi đi lòng vòng ngắm ông đi qua bà đi lại. Có cả "cô ca cô la". Xin lỗi không phải mà là karaoke, nên có vẻ ồn ào xôm tụ lắm. Cả ngàn người mà nhìn qua nhìn lại được vài người quen gốc Rạch Giá. Phải chi Người Rạch Giá mình tổ chức được như thế này chắc vui lắm. Lúc đó mặc sức mà ăn quà ăn bánh gốc Rạch Giá cho nó đã.

Không khí thật vui tươi, thoải mái. Tôi nghiệp ai ăn chơi thì cứ ăn chơi, còn các bà các cô đang phụ cho các gian hàng thì làm việc không nghỉ tay. Các vị đó có lòng quá. Thật là một công việc có ý nghĩa. Chúng tôi lang thang được khoảng 2 tiếng đồng hồ. Tôi phải lái xe chở thằng bạn trả nó về "chôn cũ". Xong rồi, tôi cũng về "chôn cũ" của tôi mà chui vào phòng đánh máy vài hàng gọi là "hứng bắt từ" để gởi cho lá thư NRG tháng này.

Một ngày lại sắp sửa trôi qua, nhưng bữa nay tôi thấy nó vui hơn ngày hôm qua. Phong cảnh hữu tình. Có tình thì chắc vui cũng phải. Ngồi nhà, ngồi nghĩ những chuyện không đâu nhiều khi cũng không có tốt cho sức khoẻ. Gặp lại bạn bè, kể chuyện chung quanh thấy rõ thời gian không có chờ đợi ai. Biết tất nhiên là biết. Thời gian nó đi qua nhanh vậy. Cuộc sống nó vẫn cứ trôi, chỉ có tôi là "hữu hạn". Thôi viết đôi dòng cho vui. Tôi phải đứng dậy mà đi ra ngoài ngắm tia nắng chiều, hình như nó có vẻ đang nóng nẩy hơn sáng nay một chút. Có phải nó đang bức dọc vì không còn mấy lúc nữa nó sẽ tắt ngấm khi đêm trở về?

Sơn Lam

Trong số này:

Thu ... thân	2
Thơ: Trắng tin, Thằng mới, Rồi mai	3
Thơ: Hoài niệm, Dòng sông tuổi nhỏ, Tháng sáu nơi này...	4
Đôi dòng, thơ: Lan Hải	5
Lá thư và danh sách tân BBT	6
Thơ: Cho nhau chưa hết câu hò, Phai màu áo lụa	7
Linh hồn lang thang sau Tết	8
NRG	10
Thơ: Mỗi Người Một Ý, Hùn đồ nhậu	12
Giọt nắng trên sân hè	13
Lục bà bà	15
Tiểu chia tay	17
Thơ vui: Chúa Nhật này Trầm nhớ Ái Khanh không?	18
Hội Ngộ Úc Châu	19
Bảng Chiết Tính Chi Thu Hội Ngộ 07	23
Tin Tức Hậu Hội Ngộ	24

Trăng tinh

Trăng tinh cửa sổ linh hồn
Mây bay nắng gởi còn ôm mối tình
Trăng treo đêm có một mình
Ánh trắng ngọt lịm mấy tầng quạnh hiu
Em cho từ ấy bao nhiêu
Sông trôi biển mặn phó liễu bỏ đi
Xuân thì mộng vẫn còn ghi
Tường vôi ở lại thâm thì nhớ thương
Ai mang gió bụi dặm trường
Mắt cay sương khói trầm hương cuối mùa
Trăng tinh vàng dịu như mơ
Cầu trăng nổi lại đôi bờ tình thân
Có ai lòng thấy băng khuâng
Bước đi một bước hỏi gần hỏi xa
Đêm nay đời đục phù sa
Lẻ loi một bóng trăng ngà suy tư
Giữa đêm trời đất nhân từ
Nghe trong thăm thẳm từ từ giọt sương
Mắt hường ghi dấu quê hương
Người đi chưa hết đoạn đường nợ duyên
Lòng giăng nhện bủa lụy phiền
Đành thôi chén ngọc rửa niêm rượu cay
Rượu này tiễn biệt đêm nay
Uống cho sâu cạn uống dài tử sinh
Mai ra còn lại vô tình
Tiếng chim hát gọi chào bình minh ta.

Tháng mới

Tháng mới giờ ngang tờ lịch
Ta về một chút hư vô
Nắng tạt lung linh kỷ niệm
Mai sau hơi thở mơ hồ

Sáng sớm mưa bay từ trời
Trời mưa cho ai chơi vơi
Tỉnh gọi cho em ướt át
Sao lòng sáng bạc tim rồi

Chiều đi chậm chậm chân êm
Êm quá quên cả cuộc đời

Ngày mai lao vào hàng xương
Cho thân lấp lửng mù khơi

Ngủ đi đêm chờ bóng tối
Ta chờ xương thịt rã rời
Môi dấu nụ cười đã mỏi
Xá gì một sát na thôi

Vũ trụ nằm yên trên đất
Ta thành một chấm vô minh
Lao đi một đường ánh sáng
Về đâu nghe bỗng giật mình

Rồi mai

Rồi mai theo làn gió mát
Đi rong lên núi xuống đồi
Rồi mai bụi mù gió cát
Chân trời góc biển chiều rơi
Lời nào thương vay đã nhạt
Nghe dòng suối chảy bồi hồi
Dậy thôi. Giác mơ lại hát...
Hát bằng con tim ... thất lạc
Đã đi tìm chốn bình yên
Không bao giờ tới. Biết không?
Rồi mai trả lời mệnh mông
Đất trời xanh thắm. Lạ lùng.
Những con chim. Và tất cả.
Không. Sáng rạng đông cây lá.
Ta đứng giữa đời vẫn lạ.
Những nụ hôn. Những vết son.
Những tiếng hát thật buồn. Em.
Rồi mai muôn trùng xa xưa
Trở về đi. Trở về đi.
Nguyên thủy vẫn là tiếng thơ
Chảy một dòng không cách trở
Rồi mai còn gì nữa không?
Lặng lẽ ngồi nghe tiếng thở
Da diết từ một góc thẳm
Thôi. Hạt bụi cũng mù tăm.

thơ NL

Thơ BCD

Hoài niệm

*Đêm giảng thành phố trong tôi
Thắp đèn hoài niệm những bờ rời xa
Thắp đèn mời nụ ra hoa
Mời em tóc thả la đà thiên thâu
Mời em điệu múa nhiệm màu
Vui chưa mấy nổi đã sầu biệt ly
Nu cười ẩn nét vương phi
Biết ai nguyên vẹn những thành trì xưa
Đêm đem tuổi trẻ thành mưa
Nghìn tay náu môi đôi bờ nhớ thương
Đầu nguồn nước hóa miên trường
Phố ơi, tôi vẫn lạ thường nơi đây!*

Giòng sông tuổi nhỏ

*Những nhánh sông đời trôi về hạ nguồn
Như chiếc thuyền trôi tìm biên giới biển
Em đứng bên bờ nhớ trưa hải đảo
Có nắng dịu dàng hơ tóc mây rong
Có hạ một lần soi mắt em trong
Ôi những hồn nhiên thơ ngây hát múa
Áo tím mười lăm cười nghiêng rất nhỏ
Ai dấu nơi lòng quả ổi chín cây?
Những nhánh sông đời trôi cõi riêng tây
Sao bỗng một đêm hiện về huyền nhiệm
Đếm mỗi bước chân là mùa lưu luyến
Đợi Trung Thu trăng nhạt bóng hẹn thề
Những mắt sao trời chớp choạng đất quê
Thèm nghe muôn đời câu ca vọng cổ
Tiếng hát miền Nam thổi hơi thương nhớ
Em cõng trên lưng đợt sóng hạ triều
Áo tím người thương còn ở mắt yêu
Thôi mãi nghìn trùng một miền cổ tích...*

Tháng Sáu nơi này...

*Thôi, tháng sáu cũng gần như tay với
Em trở mình, lá vàng rụng đầy sân
Tháng sáu mùa mưa nắng vương trên khăn
Gió thổi tóc ai dài trên vai nhỏ
Có một góc trời thương thương nhớ nhớ
Mùa đông đang kia chớm lá sương mù
Môi ngậm heo may vội vã già từ
Cho kỷ niệm khô khép mình dưới cỏ
Tháng sáu hồi sinh trong em bờ ngõ
Ai với tay về trùng điệp sương băng
Ai nhắc cùng em một chốn xa xăm
Rồi ngại nói vào đôi môi thổi lạnh
Để xa mấy cũng gần như bên cạnh
Để vòng tay giữ mãi một hương hoài
Tháng sáu rồi... thơ muôn cũng vàng phai
Hồn lưu bút tìm hoài màu phượng đỏ...*

BCD

Đôi Dòng...

Chủ nhật 24/2/08

Tôi thức dậy, nhìn đồng hồ 8 giờ 35 phút. Hôm nay chủ nhật nên tôi ngủ tới bến. Trời nắng nhẹ ngoài cửa sổ. Mát. Tôi nằm nướng thêm vài phút, nhưng rồi cũng phải bật dậy mà bước ra khỏi phòng. Tôi sẽ pha một ly cà phê rồi ra trước sân lấy tờ nhật báo tôi đặt giao cuối tuần mà đọc. Một chút hạnh phúc còn con mà không phải lúc nào cũng có.

Đọc báo xong. Tôi xoay qua việc gửi thư NRG. Mấy ngày trước tôi đã in một số rồi, nhưng hôm nay phải in thêm, phải vô phong bì, dán tem, ghi địa chỉ để mang đi gửi. Mở máy computer lên rồi in, rồi bấm thành tập. Trong thời gian chờ đợi tôi gấp ba lá thư lại và bỏ vào phong bì. Đang làm dang dở, tiếng máy điện thoại mobile reo vang: con số này ở tiểu bang khác. Tôi lên tiếng: "Hello, hello..." Nhưng không có tiếng trả lời, cái điện thoại của tôi nó "cà túng", mất sóng. Tôi chắc phải mua cái khác vì nó đã hư một lần rồi... Tiếng điện thoại lại reo lên: "Hello, Liêm đây, có nghe không? Phải anh Ái không?" "Đúng rồi! Nghe được rồi. Liêm khỏe không?". Anh Ái, ở Tây Úc, xứ Perth xa xôi. Tôi với anh, hai người ở hai tiểu bang cách nhau cả mấy ngàn cây số. Anh Ái lâu lâu hay có cú điện thoại đột xuất như vậy.

Anh hỏi thăm: "Nghe nói Liêm không làm lá thư

NRG nữa, nhưng lâu lâu nhớ viết bài cho vui, cho dân nhà họ Gạch của chúng mình..." Tim tôi chùng xuống thoáng nhanh. Tôi nói chuyện công ăn việc làm của nhau. Anh gửi lời thăm anh Thông, Kiêu, thăm tất cả anh em...

Thứ hai 24/3/08

Tôi viết đến đó rồi ngưng lại và không có dịp viết nữa cho đến hôm nay cũng vừa đúng một tháng. Lá thư này là lá thư cuối cùng tôi chịu trách nhiệm. Sau lá thư này anh em trong nhóm Melbourne sẽ nhận lãnh và tiếp tục. Kính mong quý thầy cô và quý vị ủng hộ cho nhóm biên tập mới. Thời gian thăm thoát. Hôm nay là ngày cuối được nghỉ lễ Phục Sinh. Mấy ngày trước, Sydney trời âm u, mưa nhỏ nhỏ. Nhưng bữa nay trời nắng lên đôi chút.

Có hợp có tan. Đó là lẽ thường của đời sống. Tôi có đôi dòng ở đây xin chân thành cảm ơn tất cả thầy cô, các anh chị, bạn bè thân hữu đã tiếp tay gây dựng lá thư NRG đến ngày nay, cũng như đã ủng hộ giúp đỡ cho việc tổ chức Hội Ngộ Thầy Trò ở Úc châu cuối năm qua. Từ những bước đầu tiên cho đến nay, chúng ta đã đi được một đoạn đường dài thân ái, đã kết lại những tâm tình bằng hữu. Xin cảm ơn những tấm lòng dịu ngọt thương mến và mong có dịp gặp lại những chân tình quý báu đó trong những dịp gặp gỡ tương lai.

Thanh Liêm

Thơ Phong Lan

Lan Hải

Paphiopedilum barbigerum Var. *Coccineum*

Dãm giò **Hải Lan** cạnh sườn đèo
Giữa nơi thanh vắng quá cheo leo
Núi đồi hùng vĩ hoang vu đã
Thung lũng mốc meo lấm tằm rêu
Thiên nhiên lồ lộ hương sắc động
Bí ẩn diệu kỳ lá hoa gieo
Nam nữ yêu hoa ai cũng thích
Nhìn xem cho biết nên phải trèo

Nhìn xem cho biết nên phải trèo
Kỳ hoa dị thảo thượng đế gieo
Đồi cao vách đá **Hải Vệ** mọc
Động dưới khe vôi phủ rong rêu
Rừng sâu nước độc nơi bí hiểm
Núi thăm hoang sơ chón cheo leo
Đam mê của lạ loài lan qui
Thở dốc thở khi vẫn trèo đèo

Melbourne 19/10/07 **Phong Lan**

Cảm họa theo vận bài "Đèo Ba Dội" của nữ sĩ HXH & đảo vận . Hình từ Dr. Leonid Averyanov (trang 23) trên trang mạng hoalanvietnam.org

Lá thư của tân BBT .

Kính thưa Thầy Cô, các bạn, cùng thân hữu.

Lá thư NRG của chúng ta được 44 số, nghĩa là nó được ra đời và duy trì gần bốn năm . Dù không phải là nhịp cầu ngôn luận chánh thức cho Kiên Giang nhưng LTNRG đã đạt được nhiều thành tựu trong việc mở rộng sự liên lạc của Thầy Cô và thân hữu trên khắp thế giới, các quốc gia có đông người Việt định cư như Mỹ, Úc, Tân Tây Lan, Gia Nã Đại, Pháp, Đức, Anh v v.... Một bằng chứng khác về phương diện thông tin là trực tiếp ủng hộ, gây quỹ, diễn đàn chánh cho Hội Ngộ Thầy Trò Liên Trường Kiên Giang đã được tổ chức thành công tại Sydney vào cuối tháng mười hai 2007.

Mỗi tổ chức về lãnh vực nào cũng có thay đổi, thời gian đã qua kèm theo sự biến chuyển của hoàn cảnh và môi trường kéo theo sự thay đổi nhân sự là điều tất yếu xảy ra. Chúng tôi nhận được sự tín nhiệm của Thầy Cô và thân hữu Kiên Giang tiếp nối giữ gìn và phát triển trang NRG, để nhịp cầu liên lạc, thông tin được liên tục. Chúng tôi kêu gọi Thầy Cô, thân hữu, các tác giả đã từng hợp tác đóng góp bài vở và ý kiến tiếp tục duy trì để trang NRG có nội dung phong phú hơn.

Thực hiện một dự án nào dù lớn hay nhỏ thì câu "Vạn sự khởi đầu nan " cũng không ngoại lệ. Thay mặt nhóm chúng tôi có lời chân thành cảm ơn các thành viên trong BBT cũ và nhất là anh Trần thanh Liêm đã bỏ quá nhiều thời giờ, công sức, cũng như đã dùng kiến thức của mình để tạo dựng trang NRG từ vài trang giấy trình bày đơn sơ cho đến một lá thư NRG với một khuôn trang nghệ thuật, đẹp đẽ, hoàn hảo đưa lên trang mạng như chúng ta đã thấy, số tác giả cũng như độc giả gia tăng trong những năm vừa qua. Mặc dù không trực tiếp điều hành lá thư nữa, chúng tôi hy vọng anh Thanh Liêm ủng hộ cũng như giúp đỡ trang NRG trong tương lai .

Danh sách thành viên trong tân BBT LT NRG được kèm theo trong số này, Một lần nữa chúng tôi mong mỗi Thầy Cô, thân hữu Kiên Giang và độc giả tiếp tục ủng hộ và hợp tác với LT NRG. Kính chúc tất cả quý vị hạnh phúc và an lành trong năm Mậu Tý.

Trân trọng kính chào.
Thay mặt nhóm tân BBT

Huỳnh Thanh Tùng

Danh Sách Tân Ban Biên Tập của Lá Thư Người Rạch Giá

Ban cố vấn NRG:

Thầy Nguyễn Kim Khải
Cô Nguyễn Thị Bạch Tuyết
Thầy Trần Thanh Hân

Chủ Nhiệm

Huỳnh Thanh Tùng

Chủ Bút và Hiệu Chính

Tăng Đức Sơn
Trần Ngọc Giang

Tổng Thư Ký

Phan Thu Mai

Kỹ Thuật Trình Bày, Khuôn

Nguyễn Trung Hoàng
Phan Thu Mai
Nguyễn Thành Thống

Kỹ Thuật Trình Bày Tranh, Hình Ảnh

Phan Hoàng Khanh
Nguyễn Thành Thống
Trần Chí Long

Tài Chánh

Nguyễn Trung Hoàng

Giao Tế

Phan Thu Mai
Lê Yên
Trần Chí Long

Tác giả đóng góp bài hay mọi liên lạc xin E-mail về. nguoirachgia@y7mail.com

Địa chỉ tiếp nối của Lá Thư NRG trên Mạng:
<http://nguoirachgia.wsnw.net>

**Thân Chúc Tân Ban Biên Tập
thành công.**

Thơ Vĩnh Hòa Hiệp

Cho Nhau Chưa Hết Câu Hò

Hát chưa hết nữa câu hò
Em tôi đã vội xuống đò sang sông
Em về bên đó bên chông
Để anh ở lại cõi lòng nát tan
Còn đây là ánh trăng vàng
Sân chùa lễ hội đã tàn từ lâu
Còn anh ôm một nỗi sầu
Đưa em gái nhỏ, tuổi đầu thơ ngây
Hồn nhiên má thắm hây hây
Hỏi anh còn hết nữa bài ca dao ?
Chị em sao lệ nghẹn ngào
Bỏ đi không nói lời nào cùng anh
Anh về thương mái nhà tranh
Thương cây cầu khỉ màu xanh hàng dừa
Quê người ngày đổ cơn mưa
Chạnh lòng em nhớ, trâu bừa ruộng xa
Thương cha tuổi hạc đã già
Thân em làm lẽ người ta, vợ hờ
Chạnh lòng nghĩ đến con thơ
Đêm đêm dưới ánh trăng mờ ru con
Chưa tròn nửa mảnh trăng non
Thương người năm cũ, dạ mòng lòng lo
Ru chưa hết nữa câu hò
Coi như em đã đắm đờ ngày mưa
Câu hò của thuở ngày xưa
Nửa câu còn lại xin chừa kiếp sau
Mai này ta sẽ có nhau
Trọn tình vẹn nghĩa, vườn cau vườn trâu
Đời là một cuộc biển dâu ...

Phai màu áo lụa

Áo lụa em bay chiều phố nhỏ
Cho điếng hồn anh nỗi đợi chờ
Nhịp trống trường tan khua guốc mộc
Bên đường cây lá cũng xôn xao
Phượng đỏ sân trường hè đã đến
Cho lũ ve sầu vang tiếng kêu
Buồn nghe nảo nuốt giờ ly biệt

Đôi bạn: hình
Thu Mai.

Em sắp qua rồi tuổi mộng mơ
Mắt nước em cũng phai màu áo
Nhà tan anh đành mắt quê hương
Trong cơn lốc đời bao nghiệt ngã
Cuốn tà áo lụa ở bên trời
Áo lụa em giờ bay hương sắc
Mấy chục năm trời với gió sương
Lắng nghe trong đáy hồn năm cũ
Một thuở xuân thì áo trắng bay
Áo lụa em đã phai màu nhớ
Phong trần anh mấy độ tang thương
Chuối ngày em má hồng phận bạc
Tháng năm anh bạc trắng mái đầu
Bán thân bán mạng lo tìm sống
Cơm áo nhà xe, giết nụ cười
Chợt hôm nhớ lại tà áo lụa
Thương quá người xưa ở bên trời
Em có về bên góc phố xưa
Để nhớ ngày ta, thuở học trò
Trong anh vẫn nhớ chiều tình ly
Nhớ áo em bay buổi học về
Nơi đây một góc trời xứ lạ
Đâu phải quê nhà buổi chiều mưa
Mơ thấy em về con phố nhỏ
Còn chút hương thâm áo lụa xưa
Thương em áo lụa thời hoa mộng
Còn mãi trong hồn theo tháng năm
Em ơi xứ lạ tìm đâu nữa
Cho gã ly hương một nỗi sầu

VĨNH HÒA HIỆP

The 49 true ghost stories.

Duong Son and Anh Trang

Dear readers: The ghost stories in this series of collections are true. To minimise impact on businesses and place of interest, names of location, sites or stores have been abbreviated, unless stated.

Witnesses tell the stories. The author has no liability for any effects due to the series.

Story 13: Wandering Spirits after Tet

The Tet Offensive of January 1968 by the Northern regulars had failed. A few days after, the TH church village of Bien Hoa was back to normal. Mr Ba who lived there woke up about 5:30 am and started the day with “Lao smoke” and a cup of hot tea. There was a sound like a door knock and a moving shadow. He cautiously asked:

‘Who is this?’

‘Uncle Ba. It’s me,’ a voice of strong Northern accent responded.

‘But who are you?’ Mr Ba spoke with a lighter Northern accent. He tried to remember when was the last time he’d heard the strong accent like that, could be about twenty years before the exodus to the South in 1954.

‘Me. I lay on the bag of rice,’ a gloomy sound like a reflection from hell.

‘Ah! Why are you still here? I thought you’d have gone days ago,’ Mr Ba raised his voice, but curiously stepped forward and opened the door.

He saw no one, but felt a strong cold stream of wind passing his face entering the house.

“Damn it,” he swore.

Mr Ba remembered on the New Year’s day; a Northern regular was carried out of his rice store by his comrades to the backyard. He was very scared and kept silent. He then checked the store after they left. A bag of rice was covered with blood. He quickly opened the bag and threw away the top part before the blood penetrated further down. He collected about half of the bag. He thought: “Rice is God’s gift, could not be thrown away”. He asked his wife to cook the remaining part first.

The next day, same time, the same thing happened again.

‘Go away!’ Mr Ba yelled.

49 chuyện ma có thật

Đường Sơn và Ánh Trang phụ trách

Độc giả thân mến: Các truyện ma trong bộ sưu tập này có thật. Để giảm thiểu điều bất lợi cho vấn đề buôn bán hay các tụ điểm du khách yêu chuộng. Tên nơi chốn, địa điểm, các cửa tiệm đều được viết tắt.

Những người thấy đã kể lại. Người viết không chịu trách nhiệm nào về sự ảnh hưởng vì loạt bài viết này.

Chuyện thứ Mười Ba: Linh Hồn Lang Thang sau Tết

Cuộc tổng tấn công Tết Mậu Thân vào tháng Giêng 1968 của chính quy Bắc Việt đã thất bại. Vài ngày sau, giáo xứ phận TH ở Biên Hòa trở lại bình thường. Ông Ba đang sống nơi đó thức giấc vào khoảng 5 giờ rưỡi sáng. Ông bắt đầu một ngày bằng một điều thuốc Lào và một tách trà nóng. Một tiếng động như tiếng gõ cửa và một bóng đang di chuyển. Ông thận trọng lên tiếng hỏi:

‘Ai đó?’

‘Chú Ba, Chính tôi’ - một giọng Bắc đặc trả lời.

‘Nhưng mà anh là ai?’ - Ông Ba nói với một giọng Bắc êm hơn. Ông đang cố nhớ lại lần sau cùng ông nghe giọng đặc nặng như thế, có thể chừng hai mươi năm, trước khi cuộc di cư lịch sử vào Nam năm 1954.

‘Tôi. Tôi nằm trên bao gạo.’ - một giọng âm u như vọng lại từ địa ngục.

‘À! Sao anh còn ở đây? Tôi tưởng là anh đã đi mất từ mấy ngày trước rồi.’ - Ông Ba lên giọng, nhưng cũng tò mò bước đến mở cửa.

Ông không thấy ai cả, nhưng cảm tưởng một luồng gió lạnh thổi mạnh qua mặt mình vào nhà.

“Mẹ kiếp nó.” - Ông chửi thề.

Ông Ba nhớ lại đêm mộng một Tết. Một bộ đội chính quy được đồng bọn kéo ra khỏi kho gạo ra phía sau vườn. Ông thấy họ, nhưng vì sợ nên làm thinh. Ông xem lại kho sau khi họ đi. Một bao gạo phủ đầy máu. Ông vội mở bao và bỏ phần trên trước khi máu thấm xuống sâu hơn. Ông gom lại chừng nửa bao và nghĩ: “Gạo là của trời ban, không thể bỏ được”. Ông bảo vợ ông nấu phần còn lại đó trước

Sáng hôm sau, cùng giờ, chuyện như thế lại xảy ra.

‘Đi khuất đi.’ - Ông Ba la lên.

‘Tôi cần một chỗ ở.’ - Giọng Bắc trả lời.

(Xem tiếp trang 9)

‘I need a shelter,’ the Northern voice replied.
‘I don’t care who you are. If you’re alive, I could take you to the police.’
‘It’s too cold.’
Mr Ba did not hear anything after that.

Mr Ba reported it to the local church. The father PKK came to exorcise the spirit.

It had been quiet for a couple of nights. On the third night, Mr Ba heard a door knock again.
‘I thought you were sent to Heaven,’ Mr Ba angrily raised his voice without asking who.
‘Uncle Ba! I want to see my friends.’
Mr Ba heard a ghostly cry.
‘Who are your friends? Where are your friends?’
‘In the well.’
‘The well?’ Mr Ba stepped forward and opened the door.
He saw no one, but felt an image entered the house.

In the morning, Mr Ba asked his wife to take the children to one of his younger brother’s house. He then called his two younger brothers to come over.
‘I think some VC has died in the well in my backyard,’ Mr Ba said.
‘Let’s see then,’ Mr Nam added.

There were two wells in the back yard about twenty metres from the house. One had water source, the other was empty and Mr Ba had fenced and covered it with sticks and carton
When they approached closer to the empty well. It smelt stinking.
Mr Sau, the youngest brother, looked underneath and saw two distending bodies.
‘Two dead VC bodies. What do we do, Brother Nam?’ Mr Sau stepped backward, held his breath.
‘What will we do with these bodies?’ Mr Ba was trembling.
‘Leave them to me,’ Mr Nam replied, scratched his head, paced backward and forward for about five minutes.
‘I’ll fix them up. You two go inside and wait. I’ll be back about fifteen minutes,’ Mr Nam decided.

About an hour later. The brothers saw Mr Nam and his sons (*) carrying something back to the house.
‘Leave it here and you can go home now,’ Mr Nam instructed his sons.
‘What is it?’ Mr Sau and Mr Ba, both asked.
‘Powdered lime and cement’
‘What for?’
‘Do not ask, you two help me to carry soil in the garden here as much as possible to bury the bod-

(Tiếp theo trang 8)

‘Tôi không cần biết anh là ai! Nếu anh còn sống tôi sẽ gọi cảnh sát đến bắt anh.’
‘Lạnh quá.’
Ông Ba không còn nghe gì nữa sau đó.

Ông Ba báo cáo với nhà Thờ. Linh Mục PKK đến làm phép trừ tà ma.

Vắng đi hai ngày. Sáng ngày thứ Ba. Ông Ba lại nghe tiếng gõ cửa.
‘Tôi nghĩ là anh đã siêu thoát rồi.’ - Ông cất tiếng giận dữ mà không hỏi ai.
‘Chú Ba! Tôi muốn gặp bạn tôi.’
Ông Ba nghe một tiếng khóc ma quái.
‘Bạn anh là ai? Bạn anh ở đâu?’
‘Họ đang ở dưới giếng’
‘Trong giếng?’ - Ông Ba bước đến và mở cửa.
Ông không thấy ai, nhưng cảm tưởng có bóng người đi vào nhà.

Sáng đó, Ông Ba kêu vợ ông mang các đứa nhỏ qua nhà em mình. Ông gọi hai đứa em khác qua nhà ông.
‘Anh nghĩ là VC đã chết trong giếng phía sau nhà.’ - Mr Ba nói.
‘Hãy xem nào.’ - Ông Năm nói thêm.

Có hai cái giếng phía sau vườn, một cái có nước, một cái không mà ông Ba rào lại và dùng cây, giấy các tông phủ lên trên. Khi họ đến gần cái giếng không nước thì mùi hôi thúi xông lên.

Ông Sáu, em nhỏ nhất nhìn xuống dưới thì thấy hai xác đang sinh lên.
‘Hai xác VC. Chúng ta phải làm gì? Anh Năm?’ - Ông Sáu vội bước lui, nín thở.
‘Chúng ta phải làm gì với hai xác này?’ - Ông Ba run rẩy.
‘Để em tính cho.’ - Ông Năm gãi đầu, đi tới, đi lui chừng năm phút.
‘Để em giải quyết cho. Hai người vào nhà và chờ. Tôi sẽ trở lại chừng mười lăm phút nữa.’ - Ông Năm quyết định.

Khoảng một tiếng sau. Hai anh em thấy ông Năm và các con ông mang theo đồ vật đến nhà.
‘Bỏ đồ đây và các con có thể về nhà ngay bây giờ.’ - Ông Năm ra lệnh.
‘Cái gì vậy?’ - Ông Sáu và ông Ba cùng hỏi.
‘Vôi và xi măng’
‘Để làm gì?’
‘Đừng hỏi nữa, hai người phụ tôi mang đất trong vườn càng nhiều càng tốt để lấp giếng chôn các

(Xem tiếp trang 10)

ies.’

Mr Nam poured powdered lime and then cement in the well and covered it with soil.
‘That’s done. Do not tell anyone,’ Mr Nam said
‘Why don’t we report to the police?’ Mr Sau surprised.
‘You shut your mouth up! Don’t talk nonsense. The police come here huh? They could suspect that our elder brother had kept VC in the house. He would be in deep trouble.’
‘Both of you! Shut your mouth off on this matter from now on. This well no longer exists,’ Mr Nam added.

Two days later. Mr Ba saw a few shadows, heard a strong wind that shook the door.
‘Who are you?’ he asked.
‘Thanks uncle Ba! We’re going.’
Mr Ba heard sustainable multiple Northern voices for about haft of a minute. After that, he never heard a door knock at 5:30 am again. The wandering spirits after Tet finally rested in peace.

(*) one of the sons is Mr My who’s living in Australia and tells the story.

(Tiếp theo trang 9)

xác này.

Ông Năm đổ vôi xuống, xong cho xi măng vào trong giếng và lấp đất lại. (**)
‘Xong rồi. Đừng nói chuyện này với ai cả,’ Ông Năm nói.
‘Tại sao chúng ta không báo cảnh sát.’ - Ông Sáu ngạc nhiên.
‘Chú im đi! Đừng lải nhải vô ích. Cảnh sát đến đây hử! Họ có thể nghi ngờ anh mình chứa VC trong nhà. Anh mình sẽ gặp nhiều rắc rối lắm.
‘Hai người! Từ đây về sau im miệng về việc này. Cái giếng này như không còn nữa.’ - Ông Năm nói thêm

Hai ngày sau. Ông Ba thấy nhiều bóng, một luồng gió mạnh làm rung cửa.
‘Ai đó?’ - Ông hỏi.
‘Cảm ơn chú Ba! Chúng tôi đi.’
Ông Ba nghe nhiều tiếng giọng Bắc kéo dài chừng nửa phút. Từ đó ông không nghe tiếng động vào năm giờ rưỡi sáng nữa. Các linh hồn lang thang sau Tết cuối cùng đã được siêu thoát

(**) Tại sao ông Năm lại dùng thêm vôi sống đổ xuống trước mà không chỉ dùng xi măng hay chỉ lấp đất lại thôi? Đương nhiên là có lý do. Độc giả tự suy nghĩ ra câu trả lời.

NRG

Thoáng đó lá thư Người Rạch Giá (It NRG) đã ra 43 số. 43 tháng trôi qua, It NRG chảy dài theo cuộc đời của chúng ta, như con sông nhỏ xuôi theo giòng đá gặp ghềnh, chảy đến đồng bằng phì nhiêu. Những ai sống ở ven sông đều muốn đóng góp một bàn tay, vung vén, bồi đắp cho con sông ngày một rộng ra, chảy hoài, chảy mãi theo thời gian. 43 tháng trôi qua, It NRG từ chập chững, đã bước đi vững vàng nhờ sự dìu dắt, ủng hộ hết lòng của thầy cô, người Rạch Giá (RG) và thân hữu, không chỉ ở Úc, Mỹ, Canada, mà còn ở nhiều nơi khác trên thế giới.

Lá thư NRG khởi đầu vào tháng 7/2004 với vôn vẹn 2 trang. Trong bài mở đầu Thanh Liêm (TL) đã viết:

“Thật ra tôi không biết phải mở đầu như thế nào, phải nói cái gì cho cái lý do xuất hiện của lá thư này. Nhưng có một điều tôi biết chắc chắn là tôi yêu Rạch Giá, yêu rất nhiều. Tôi nhớ trường Nguyễn Trung Trực, nhớ cầu Đúc, nhớ cổng tam quan. Đó là những hình

ảnh đã in sâu vào tâm khảm. Đó là những thân thương khó quên. Bao nhiêu năm nay ở xứ người, hoài vọng về quê cũ, chỉ thấy mình thêm lạc lõng. Tôi thấy mình đang đánh mất quê hương. Những thay đổi, đời sống sinh kế, thăng trầm chỉ làm tôi thấy rõ thêm: tôi cần một nơi chốn để trở về. Nhưng về đâu bây giờ!? Quá khứ thành mộng ảo. Ngày mai là mai sau. Chỉ có hôm nay với ý thức hiện hữu. Tôi muốn viết ra những suy nghĩ của mình, mặc dầu tôi biết chữ nghĩa mình vụng về, thô thiển.

Mục đích của lá thư chỉ là những góp nhặt, sẽ chia những suy tư cá nhân với thầy cô, bè bạn và đồng hương, trong tinh thần bao dung, xây dựng, về cuộc đời, về Rạch Giá. Tôi đang đi tìm lại cái xứ sở của tôi qua những sách báo, qua những con người Rạch Giá”.

Tâm tình của TL cũng là tâm tình của biết bao nhiêu người RG xa xứ, nhớ quê hương, nhớ nhà, nhớ trường, nhớ gia đình, nhớ thầy cô, nhớ bạn bè... trong đó có tôi. 27 năm về trước, tôi cũng ở trong

(Xem tiếp trang 11)

(Tiếp theo trang 10)

tâm trạng này. Lúc đó tôi đang đi học, ở nội trú. Tiếng Anh vây chặt tôi từng giờ, từng phút. Tôi thèm được nói tiếng Việt, thèm được đọc tiếng Việt, thèm được suy nghĩ tiếng Việt. Tôi thèm tiếng Việt như người ốm nghén thèm ăn, không có không được. Khi người bạn chở ra tiệm tạp hoá, tôi hỏi mua báo Việt ngữ. Người chủ tiệm bảo tôi: “Báo mới chưa ra, chỉ còn 2 tờ báo cũ thôi”. Tôi mừng quá, vội la lên như sợ có ai đó đến giành lấy báo: “Báo cũ cũng được, tôi muốn mua hết...”. Rồi từ đó tôi bắt đầu tập viết những suy nghĩ của mình. Trong một tình cờ, tôi khám phá ra các bạn của tôi cũng vậy, viết thì cứ viết, không biết viết để làm gì. Những bài viết để vung vãi khắp nơi: trong góc tủ, dưới gầm giường, trong máy vi tính... Tôi tiếc “văn chương chữ nghĩa một thời” này. Cuối tháng 12/2003 tôi gửi thư cho DP (Canada), Cẩm Tú (USA), BCD (Sydney), NL (Sydney), Đường Sơn (Melbourne), VHH (Melbourne), đề nghị gom các bài viết lại làm một tập “thơ văn học trò Rạch Giá”. Từ đó 7 đứa chúng tôi, lớn nhỏ hơn nhau có 1 tuổi; học chung trường, trên dưới nhau có 1 lớp, liên lạc thường xuyên với nhau và trở thành nhóm cộng tác của It NRG. Sau này NRG còn có sự góp mặt của Trần Lão, Quỳnh Sơn và Nguyễn Xuân.

Nhìn lại những số đầu của It NRG ta sẽ thấy: It NRG bắt đầu có 2 trang, số kế 5 trang, sau đó là 11 trang và It NRG số 8, mừng tết Ất Dậu 2005 lên đến 34 trang. Bài viết trong It NRG không chỉ do nhóm cộng tác đóng góp, còn có sự đóng góp tích cực của thầy cô và người RG... Trước sự ủng hộ đầy tâm tình này, nhóm cộng tác NRG quyết định ra đặc san vào cuối năm 2005. Đây là quyết định khá táo bạo. NRG không có ngân quỹ. NRG chỉ là một thông tin trên mạng, mỗi lá thư được viết dưới dạng pdf; với cách này ai ai cũng có thể đọc được lá thư viết bằng tiếng Việt. Mỗi tháng TL in ra một số lá thư có giới hạn, gửi đi cho thầy cô hay người RG không có máy vi tính hay không biết xài máy vi tính mà thôi. Vì vậy NRG chỉ xin tem để gửi thư đi. Nhưng thật bất ngờ trước sự ủng hộ quá mạnh mẽ của thầy cô, người RG và thân hữu ở khắp nơi; vào tháng 9 NRG có đủ bài để ra đặc san 180 trang; vào tháng 12 NRG ra thông báo xin tạm ngưng nhận ủng hộ vì đã có đủ tiền in đặc san – NRG còn có những vị mạnh thường quân sẵn sàng bảo trợ tài chánh cho đặc san vào giờ chót.

Ngày ra mắt đặc san đã tới, 30/12/2005. Nhóm cộng tác NRG ở bốn nơi khác nhau, nên việc tổ chức gần như đổ dồn cho TL, BCD và Trần Lão với sự tiếp giúp tích cực của Thanh Vân. Một bất ngờ khác cho NRG, buổi ra mắt đặc san không còn là công việc của BTC nữa, mà mỗi người tham dự là một thành

viên của BTC, cùng đóng góp một bàn tay, cùng vui chơi với nhau. Tiếng ca, tiếng vỗ tay, tiếng cười, tiếng nói vang vang cho đến lúc chúng tôi bị bắt đi về (đã quá nửa đêm). Ngày BBQ hôm sau bắt đầu sớm hơn dự định (9 giờ sáng) vì thời tiết ở Sydney được tiên đoán lên đến 39 độ. Cứ ngỡ sau một đêm thức khuya và thời tiết nóng bức, không mấy người đến dự BBQ. Một bất ngờ nữa cho NRG, thầy cô và người RG kéo đến đông đủ. Những câu chuyện dở chừng hôm qua lại được tiếp nối. Lời ca, tiếng đàn, tiếng cười lại vang lên. Trời nóng thì mặc trời nóng! nước đá làm ta mát lại. Trời nắng thì mặc trời nắng! bóng cây che mát cho ta. Mãi đến 4 giờ chiều mọi người mới chịu chia tay ra về để còn chuẩn bị đón giao thừa.

Tinh thần người RG lên quá cao, ai cũng muốn có một cuộc họp mặt liên trường Kiên Giang ở Úc Châu. Trong buổi ăn tối ở nhà Bá Khương, trưởng ban vận động tổ chức Hội Ngộ được đề cử và trong ngày BBQ 15/4/ 2006 ở Sydney, thầy cô và đồng hương Rạch Giá quyết định xin tổ chức Hội Ngộ 2007 tại Úc Châu. BTC Hội Ngộ được thành lập với sự góp sức của các anh chị ở Sydney và Hàng Nguơn ở Melbourne. NRG luôn ủng hộ Hội Ngộ Liên Trường Kiên Giang nay bước qua giai đoạn mới: phổ biến tin tức Hội Ngộ. Để tin tức Hội Ngộ được phổ biến rộng rãi, It NRG cần phải in ra số lượng nhiều hơn đề gửi đi trong mười mấy tháng liền. NRG không có ngân quỹ làm chuyện này, nên đã gửi \$267 tiền còn dư lại trong ngày ra mắt đặc san cho BTC Hội Ngộ, nhằm phụ tiếp chi phí in lá thư.

TL đã khởi xướng làm It NRG. Anh chịu trách nhiệm liên lạc, trình bày trang mạng, trình bày It NRG, in và gửi It NRG đi hàng tháng. Phải nói, TL là quản gia của NRG. Bên cạnh TL còn có BCD, một “họa sĩ nhà lá” của chúng tôi. Chị giúp cho It NRG có một hình thức đặc biệt, bằng những hình vẽ “đầy hoa lá cành” nhưng rất hài hòa, trang nhã vào các dịp lễ: Giáng Sinh, Tết tây và Tết ta. Tuy không đóng góp từ đầu, nhưng từ It NRG số 8 đến nay, Quỳnh Sơn (QS) đã làm việc cực lực bên chông tự điển hàng tháng cũng như lần NRG ra đặc san, sửa lỗi chánh tả. NRG còn có 3 vị cố vấn, hết lòng trợ giúp bất cứ lúc nào chúng tôi cần đến: cô Bạch Tuyết, thầy Khải, thầy Hân.

Nhân nói về It NRG, cũng nên nhắc đến cách làm việc của NRG. NRG không có quan niệm sửa bài viết của bất cứ ai vì chúng ta không phải là những người viết bài chuyên nghiệp: bài viết hay, bài viết dở không thành vấn đề. Chúng ta viết bài để chia sẻ những suy tư, những kỷ niệm; để nhớ về RG, nhớ

(Xem tiếp trang 12)

(Tiếp theo trang 11)

về thời thơ ấu... Nhưng thời gian sống xa xứ quá lâu, chúng ta không tránh khỏi phạm những lỗi chánh tả khi viết bài, phần nhiều là dấu hỏi, dấu ngã. QS đôi lúc đề nghị sửa những chữ anh không thấy dùng trong tự điển. Dù là sửa chánh tả hay sửa chữ, NRG luôn phải có sự đồng ý của tác giả. Nếu tác giả không đồng ý sửa những chữ được đề nghị, NRG vẫn giữ nguyên. Trong bài viết có những chữ “quá đáng” cho người đọc hay bài viết có ý nói “không tốt” về người nào đó, nhưng tác giả không muốn sửa đổi, nhóm cộng tác sẽ xem lại có nên đăng hay không. Mỗi tháng, sau khi trình bày lt NRG, TL gửi bản nháp qua email cho nhóm cộng tác, thầy cô cố vấn và các vị viết bài đọc trước. Nếu có vấn đề nào không hợp với quan niệm của NRG, thầy cô cố vấn và nhóm cộng tác sẽ xem lại và quyết định. Sau 43 lá thư, NRG được sự ủng hộ hết lòng của thầy cô và người RG. Mặc dầu vậy, vì vô tình hay vì hiểu lầm nào đó, NRG cũng không làm vui lòng hết mọi người.

Có lẽ có nhiều người đã nghĩ: NRG nằm trong BTC Hội Ngộ hay NRG là một hội đoàn. Xin thưa, tuy có nhiều anh chị trong nhóm cộng tác NRG là thành viên trong BTC Hội Ngộ nhưng NRG và BTC Hội Ngộ 2007 là 2 nhóm khác nhau, không xen vào chuyện điều hành của nhau. NRG được khởi sinh nhằm mục đích vận động cho Hội Ngộ ở Úc Châu và trong suốt thời gian chuẩn bị cho ngày Hội Ngộ, NRG phổ biến tin tức Hội Ngộ. NRG chỉ là một nhóm nhỏ, hợp với nhau làm việc chung, không có nội qui và cũng không có hội viên. Ngày nay Hội Ngộ Úc Châu đã hoàn thành, mục đích của NRG đã đạt được, cũng là lúc NRG ngừng hoạt động (sau lt NRG số 44). May mắn thay có một số các anh chị ở Melbourne, với sự cố vấn của 3 vị thầy cố vấn cho NRG từ bấy lâu nay, tiếc việc làm của NRG, đã đứng ra nhận tiếp nối lt NRG.

Giòng sông NRG tưởng đã phải ngừng lại nơi đây, nay bước qua một đoạn đường mới. Mong rằng chúng ta cùng nhau tiếp tục đóng góp một bàn tay, cho con sông NRG ngày một dài ra, ngày một xinh đẹp hơn. Rồi một ngày nào đó, người RG cùng nhau kéo về ngắm con sông chúng ta đã bồi đắp, nói chuyện công Tam Quan, nói chuyện cầu Đúc, nói chuyện trường Nguyễn Trung Trực, nói chuyện bà Đại, nói chuyện anh Quan khùng.... với một giọng rất “nhà quê họ Gạch”, hề hề, đây tình thân thương.

MV

Mỗi người một ý

tặng Hà Thanh Quang và các loài hoa biết nói

*Cùng Mẹ, Cha dù anh, em mặt giông
Nhưng máy ai lại chung ý, một lòng
Huống hồ gì, tôi, bạn, đĩa Tây, Đông
Lo tắt bật sinh nhai trong cuộc sống
Nhớ lại thuở trường xưa vang tiếng trống
Mau xếp hàng nghiêm chỉnh đứng thành dòng
Bạn: bồn chồn nhanh vào lớp cho xong
Tôi: lặng ngắm nữ sinh, hồn bay bổng
Giờ nghe bạn Úc châu mùa Đông nóng
Dành thời gian để chăm sóc lan đồng
Ngày đơm hoa sáng, tối cứ đợi mong
Thích chiêm ngưỡng hoa đỏ, xanh, vàng óng
Nơi Mỹ quốc từ khi tôi vào cổng
Chẳng đổi thay, vẫn thương Cúc, yêu Hồng
Phượng, Quỳnh, Đào... kiều diễm, giọng nói trong
Hoa thỏ thẻ, ôi! cuộc đời như mộng.*

Hùn đồ nhậu

Tặng Phan Thanh Trường, Ngô Hồng Tàn

*Hôm nay thấy buồn quá bạn ơi!
Nếu rảnh, hai thằng ghé tao chơi
Hồng ấy mình bày ra tiệc nhậu
Nhâm nhi lúy túy, nhắc chuyện đời
Tao tính thằng Trường mua tôm, cua
Thằng Tàn thì đem ếch, lươn, rùa
Còn riêng phần tao lo chén đĩa
Thêm tô nước mắm, ớt đầu mùa
Tao ghét những thằng tính thiệt, hơn
Mà khoái những đứa tánh thật chơn
Cũng như là hai thằng mây đó
Bởi thế tao đây chẳng giận hờn
Buổi tiệc đơn thuần vậy mà vui
Những chuyện ưu phiền cũng đã nguôi
Bây giờ thôi tạm chia tay nhé!
Thỉnh thoảng bọn mày ghé thăm tui*

Trần Hoàng Việt Tân

Giọt nắng trên sân học

Tôi trở về trường xưa, tháng năm, mấy cành cồng rụng hết hoa vàng lên hồ nước và nhiều bông phượng lay trong nắng buổi sớm. Trường thật êm và vắng, con chim sâu nhảy lè loi trên sân xi-măng, tìm mơ hồ một mẫu bánh vụng ném từ tay học trò. Và học trò đã đi hết!

Mùa hè đỏ, âm thanh vang dội âm trầm trên mái tôn cháy bỏng những ngày tháng bãi trường. Tôi nhìn qua khung cửa sổ tấy nhiều lớp còn vương vãi giấy mầu, bàn ghế hỗn độn - kết quả của cuộc liên hoan cuối năm, gió nhẹ lùa phơ phát tẩm màn cửa ngăn. Lớp học tôi xưa, giờ không còn ai, cả bóng thầy cô giáo, khung cảnh quen thuộc hãy còn đậm đà trong trí nhớ tôi khoảng thời gian vô cùng hồn nhiên. Giờ không còn ai, đây đó chiếc lá me bay lảo đảo trong một cõi thanh tịnh. Vắng và buồn!

Hồ nước đầy bông sung hãy còn nở khấp nép những đoá hoa trắng mới tinh. Tôi nhớ một nhà văn nào đó đã nói: 'Nếu người ta gọi hoa sen là hoa liên tử thì tôi sẽ gọi súng là hoa tiên tử ...' - bởi ở cái đẹp mộc mạc bên lên như một cô gái quê. Trường học của tôi một thời từng hãnh diện với cái hồ súng dài hơn mười thước tây, bốn mùa quanh năm không biết bao nhiêu là hoa, phong bao nhiêu là nhụy. Khung trường thấp lè tè, cũ kỹ đã chột tươi thắm hơn, đáng yêu thêm khi đến kỳ hoa nở. Tan học bao giờ cũng có dăm cô ngồi vén áo dài lấy cây khều vào vài cành súng mới nở để hái mang về. Tôi khuấy tay xuống nước, đàn cá nhỏ li ti tản đi, cái cảm giác man mác của nước hồ buổi sớm làm tôi nhớ vô cùng những ngày đi học ở trường. Mới thoáng đó mà gần mười năm, mỗi người học trò đã là mỗi hạt bụi bay tán mát trong bốn hướng, không gian thì rộng và thời gian thì dài, những người năm cũ biết 'hòn ở đâu bây giờ?'

Buổi sáng mùa hè ở thành phố miền biển thật là êm dịu. Trường tôi lại gần biển, leo lên lầu cao thì đã nhìn thấy xóm lưới ở đằng xa và màn nước xanh mờ mờ của sóng. Có một mùi quen thuộc từ đó đưa về, mùi biển! Không biết tại sao cứ mỗi lần ở nơi xa trở về lại thành phố, ngang qua cầu đúc bắt ngang con sông đổ ra cửa biển, nối khu ngoại ô với cù lao thị xã là tôi lại ngửi thấy cái 'mùi biển' quen thuộc đó. Có lẽ đó là mùi lưới cá, những đám lưới xanh, trắng chất chồng ở bến cảng của những chiếc

ghe mới đi lưới về, và cũng có lẽ nó là mùi bùn, mùi phù sa cứ mỗi năm đắp vào bờ biển xứ tôi hàng thước đất. Người ta bảo hễ có phù sa bồi vào bờ bên này thì tất nhiên ở một nơi nào đó đất bị bào mòn đi. Tôi chả cần biết, cứ thấy mỗi năm bờ biển mỗi rộng ra một chút tôi lại cảm thấy mừng rỡ cứ ước mãi đến một ngày nào đó đất sẽ đắp dài ra tới Hòn Tre, cái hòn đảo nhỏ và thơ mộng ấy sẽ gần với tôi chừng như chỉ cần leo lên cái xe đạp, đạp phăng phăng đi một lúc là đã tới chỗ.

Phía sau dãy lớp Đệ Nhứt Cấp là cánh đồng mà vào mùa này đã thấy biếc biếc một màu non xanh của mạ. Xóm này nhiều người Miền ở. Tôi nhớ có một lần bọn chúng tôi rủ nhau băng đồng đi tới đó nhà nào nhà nấy cũng phơi sậy, phơi tre đầy trước sân. Trẻ con da đen đũi, trần truồng chạy nhảy giữa cái nóng như quặng lửa. Trước bóng mát hiem hoi của những hàng sưa đưa mấy người đàn bà quần tóc, mặc áo cộc tay, về người rắn chắc, vừa ngồi nghe cái lương từ cái radio nhỏ xíu vừa thoãn thoắt hai tay đan rổ, ná. Nét mặt họ có vẻ an phận và bình yên chừng như đời sống lam lũ đó đã là một hạnh phúc đầy đủ. Chúng tôi đứng nhìn mê mải những bàn tay sạm nắng kết từng sợi tre mà phục họ sát đất, không hiểu sao mà họ đan hay quá nhanh không thấy tay mà mấy sợi tre vượt thì bèn đến đường nào... Chừng về chúng tôi xin một vài cây kéo lết bệt trên đất ruộng, chắc chắn không phải là tập đan rổ như họ mà là làm hàng chục thứ vụn vặt của trẻ con như kết nan điều, làm lồng đèn hay mấy cây quạt ba tiêu như từng đọc trong truyện Tề Thiên Đại Thánh. Quảng đường từ trường tôi ra đến xóm nhà Miền nghèo nàn đó cũng dài chừng một cây số mà giữa đồng rộng, nắng như thiêu đốt, bọn chúng tôi tay ôm cặp, tay kéo tre đi như chạy vẫn không thấy mệt. Về đến nơi, mặt đũa nào đũa nấy đỏ như gấc, đầu nhức như búa bổ vậy mà hãy còn hẹn nhau "hôm nào đi nữa".

Thời nhỏ của tôi ơi! Nhắc lại sao thấy toàn những thần tiên và mơ mộng! Ngày học Đệ lục, thầy Khiêm đã dạy một bài văn xuôi nói về tuổi nhỏ của Xuân Diệu. Vào cái tuổi 12 lúc ấy, tôi cảm được cái giọng văn tha thiết, giàu chất thơ đó mà vẫn không hiểu được những gì mà ông ta muốn gửi gắm và nhắn nhủ: 'Giang sơn tuổi nhỏ, tôi buông ra mà

(Xem tiếp trang 14)

(Tiếp theo trang 13)

không muốn buông hẳn, lòng băng khuâng vì những vưu vật của tạo hóa. Bạn sau ta có biết giữ gìn chẳng? Nay gã trai tơ sách chạt năm ngăn mộng ú rương hòm. Tôi xin giao lại cái giang sơn tuổi nhỏ cho người, mà gọi làm chi khát tình vậy nhỉ? Ở trong tuổi nhỏ chúng ta đều là bầu bạn. Giang sơn tuổi nhỏ. Nay anh giao lại cho em!... Cái giang sơn tuổi nhỏ mà tôi có là của thừa hưởng từ những người rời nó đi với nhiều luyến tiếc. Mọi người đã giao lại cho nhau rất nhiều tuổi nhỏ. Cái tuổi nhỏ có lá xanh, trời xanh, có tiếng cười vang bất tận trong mỗi trái tim rộn ràng thời mới lớn. Cái tuổi nhỏ có đầy đủ bốn mùa xuân hạ thu đông và mùa để nhớ nhất vẫn là những ngày hè. Hè của tản mát. 'Bầy phượng vĩ khác thường' đã 'nhỏ tia máu trên sân trường học những vết tích của phân ly.

Một ngày trở về, ta vẫn thấy những chùm máu đọng ấy, vẫn tươi tắn, đỏ rực rỡ, nhưng vô cùng lặng thính trong thơ Hàn Mặc Tử:

'Sao bông phượng nở trong màu huyết
Nhỏ xuống lòng ta những giọt châu'

Tôi nhớ cứ vào độ này, cuối niên học, bạn bè lại chuyện nhau cuốn lưu bút để viết. Đứa nào có nét chữ như cua còng đến đâu cũng rắng mua cái ngòi viết lá tre về chấm mực tím rồi nắn nét từng chữ trên trang bỡ-luya mới tinh. Có đứa kèm mấy câu thơ, có đứa vẽ hình hay ép vài cảnh bông và đứa nào cũng thích viết sau rốt để đọc lên văn của người viết trước. Thầy cô được mời biên mấy dòng trên đó và bọn chúng tôi ôm quyển sách, hãnh diện với những hàng chữ bên trong. Khi ấy, mỗi lần mùa hè tới là mỗi một lần hân hoan, chúng tôi có đầy đủ mục vui để chơi cho hết những ngày tháng bãi trường: nào tiệc liên hoan, trại cuối năm, đạp xe hàng chục cây số vào vườn dứa, vườn ổi, chèo ghe dọc hai dòng kinh, hàng sắn tím rụng đầy trái ngọt, tiếng le le kêu uênh oang giữa bờ dứa nước lá mướt xanh một màu cảm thạch.

Chiến tranh đã ở xa chúng tôi lắm dù rằng mỗi tôi giới nghiêm vẫn còn nghe tiếng đi đùng bên tai. Tôi lại có cảm tưởng chiến tranh là cái thứ dành cho người lớn, một loại 'luật định trời dành' cho nhân gian, tự nhiên như con người có mắt mũi, tay chân. Tự nhiên bởi vì từ thuở chào đời tôi đã ở

trong cái thế giới chém giết đó. Có hàng trăm người chết ở ngoài trận tuyến, có bao nhiêu người đêm đêm khóc cha mẹ, chồng con trên những nén hương cuộn vòng khói lãng đãng. Thật ra đã có nhiều sự đau khổ từ ấy. Vậy mà quanh tôi lại toàn một bầu trời vui vẻ, khoáng đạt. Nếu có ai nói rằng tội nghiệp tuổi thơ tôi đã phải sống trong chiến tranh chắc tôi phải gân cổ lên mà cãi, mà trung dẫn những cái thần tiên tôi đã có lúc bấy giờ. Cám ơn trời đất đã cho tôi một khoảng thời gian hồng, một thiếu niên xanh ngắt cỏ nội mây ngàn.

Cái ấu thời đáng yêu đó chỉ dừng bên tôi một lúc, ngắn ngủi như bước chân bé con tập đi thuở đầu đời. Nó bay đi, dịu dàng như lúc mới tới. Chiến tranh mà tôi tưởng ở xa đã đến gần một cách không ngờ, nó bùng nổ giữa nơi chốn yêu mến của tôi, sụp đổ một phần kỷ niệm ấp ủ. Đứng ở bờ lau bên này tôi còn nhìn rõ cả một nửa trường bị tàn phá vì bom đạn, những phế tích đã được thu gọn nhưng người ta vẫn không xây cất lại được gì vì trường nghèo quá, ngân quỹ không có là bao và nhà nước thì không cho được một khoảng chi phí nào. Một nửa học trò đã tản cư, trường thừa thớt trông thấy rõ. Hàng khuynh diệp mới trồng trước dãy lớp đổ nát đọng đây một cách yếu ớt, nó không đủ cao để che lấp những tội lỗi của chiến tranh. Ngày ấy tôi không có ở đó nhưng tôi mừng tượng ra có nhiều tiếng khóc than lảm, và có nhiều người chết! Những người chết bất đắc kỳ tử, giữa tuổi thơ đẹp như mộng sẽ về thiên đàng hay địa ngục? Những người có số tuổi ít oi đó có tội lỗi gì không? Hai vị thần bên vai chuyên phán xét phải trái có phải hài tội họ trước những cặp mắt nai tơ mở ngo ngác giữa cát bụi mờ mịt?

Nắng bắt đầu lên cao, trải bóng vàng thoai thoải xuống bờ tường vôi, ban mai đã qua đi rất vội, ngày đã khởi hành, người ta đi lại im lặng ở con đường Nguyễn Bình Khiêm. Tôi phải về chứ, không có ai để chuyện trò và nói lại câu chuyện ký ức. Tháng Năm của mùa hè dài chưa đủ cho những người thiếu thốn thân tình. Tôi phải về chứ tôi: Trường đã khép cửa cho mùa hạ, cho những tâm hồn trưởng thành, bờ công sắt có hoa bằng lăng tím rử uể oải không một lời luyến thương. Bóng dáng áo trắng của trí nhớ mờ mờ trên mặt hồ một ngày xa xưa, tiếng cười nói tíu tít bay nhanh biến sau mái ngói nâu. Vĩnh biệt ngày thơ, tôi cúi xuống ngậm ngùi, thấy giọt nước mắt rớt tề lạnh giữa cơn gió vi vu mùa nước lớn.

BCD (1979)

*Lá thư bằng quơ,
Từ Melbourne, Australia,
Down Under.*

25-01-2008

Lục bà bà...

“Tui thật xấu hổ, em già mà không nên nét”...đó là lời Ông chồng xồn xồn của tui bình luận. Tui bèn tức quá hỏi chồng yêu chồng quý của tui, tui làm gì mà ông nỡ lòng nào chê tui là không nên nét.

Chồng tui than rằng; “Thật là khó chịu, em dạy học trò tại sao cứ đến số SÁU là em cho qua số bảy, vậy un, deux, trois, quatre, cinq...rồi nhảy qua sept, vậy SIX em bỏ đâu. Ngay cả “inglít” cũng vậy, cứ five rồi chạy qua seven, tại sao six đâu rồi.”

Tui cũng biết lỗi, nhưng làm sao giải nghĩa cho ông chồng tui biết tui sợ số Sáu, vì tui đang ở tuổi “**lục bà bà**”.

Tui nhìn bàn tay của tui, mỗi bên có năm ngón, bài thơ “Năm ngón tay” của Nguyễn Sa tôi vẫn thuộc lòng, và rồi ngẫm nghĩ tại sao ông ta chỉ nói năm ngón mà không nói cả mười ngón? ...Lại còn kết luận “Em còn ngón tay nào để giữ lấy tay anh”... Phải chăng “Năm ngón tay” là tượng trưng cho tuổi 50, lứa tuổi 50 thì vẫn còn sung sức để mà “đeo nhẫn, tô môi, đánh phấn, chải đầu, đếm tiền, lái xe, thử coóc xê, cài khuy áo...” Lứa tuổi “**lục bà bà**” qua bàn tay kia, ngón thứ sáu, thì ...ôi thôi mệt quá; xéo đi cho bà nhờ.Voilà. Ai hơi công nào mà “em còn ngón tay nào để giữ lấy tay anh”. Tuổi này tui mệt quá, tui lo cho tui còn không nổi, thì tui còn giữ ông chồng già làm gì cho mệt.

Thật ra tánh tui vẫn thích vui đùa, nghịch phá; có lẽ cũng muốn được chú ý nên lâu lâu cũng làm bộ “ta đây” một tý cho oai. Cinq, six, đít đu...who cares!!! Già thì phải chấp nhận mình già, chuyện gì làm bộ e thẹn “em chả, em chả” mà lòng thèm muốn thất hợm.

Tui cũng nói thật tui Lục bà bà plus một lần, hai lần, ba lần, bốn lần...Vậy đó, cứ việc cộng cho tui mà đừng trừ, mà có muốn trừ cũng không làm sao trừ nổi; chỉ có “un point final” leo bàn thờ ngồi thì lúc đó mọi việc sẽ lắng đọng. Phi tuổi tác, phi lão hóa.

Đó thấy chưa, con tim tui chân chính không bao giờ biết nói dối.

Tuổi lục bà bà cũng thú vị lắm chứ. Đi đâu cũng được “kính lão đắc thọ”, đũa nào không nhường cho bà thì thuộc loại: Ôi chao ơi thật là vô học thức, con nhà vô giáo dục. Tui cũng không biết tại sao lại la rầy chúng nó, tuổi trẻ cứ bắt chúng nhường nhịn mấy bô lão chậm như rùa bò thì còn làm ăn gì nữa.

Thế giới tuổi trẻ too busy making money, không có thì giờ để nghĩ đến chuyện sanh đẻ; thế giới chỉ toàn các bô lão thì buồn lắm. Mà như vậy tui sẽ bị unemployed, không có cháu bồng bế cho vui, không có cháu để mà mùa lạnh ôm chúng ngủ để cha mẹ chúng đỡ tiền vận lò sưởi. Không có tội nhỏ làm sao tui có đủ tiền đi chơi, nhờ chịu khó giữ trẻ - vậy mà một công hai việc, tui cũng có tí tiền còm đi về Việt Nam để du hí.

Tui ở xứ Úc, có vào tiệm ăn thì họ cũng đối xử bình thường, nghĩa là cũng có một chút gì kính lão ông ông và lão bà bà. Cặp mắt họ nhìn tui nhiều thiện cảm hơn. Họ nghĩ tui tui muốn enjoy life nên cũng muốn cho một không khí ấm áp, hay là họ nghĩ đến cha mẹ họ, tui cũng chả hiểu, nhưng rất lịch sự. Nhiều người còn kéo ghế cho tui ngồi nữa chứ. Xem vậy cũng đã lắm.

Tuy nhiên tui tui đang ở Việt Nam, ôi sao mà họ “quý” lão ông và lão bà quá. Tui đi đâu cũng được gọi bằng bà, má, bà ngoại (không gọi là bà nội, vì có lẽ chữ đó không được lịch sự gì cho lắm, như có rủa ai cũng nói là “thôi đi bà nội” có lẽ vì vậy mà họ tránh gọi các lục bà bà là ...bà nội).

Tụi tui đi bụi đời ở Việt Nam cũng khá nhiều, đi đâu cũng được cung chịu nên sướng lắm. Nhìn lui nhìn tới cũng thấy rất ít bô lão đi lang thang, vì vậy tui tui được xem như là khách quý. Tây ba lô loại hiếm có. Tuy nhiên đôi lúc cũng làm tui cụt hứng vì mấy cô bảo “bà đừng ăn món này, cứng lắm bà không còn răng để nhai...” làm cho tui sức nhớ à, mình đã “trăm lá” không còn jeune nữa.

Hay là đi Chùa Hương, các cô cứ đeo theo mà nói “Má ơi để con dìu má lên nhé”. Tui cũng thấy “nhột nhột”; không hiểu mình già cỡ nào mà đòi dìu mình đi. Ngày nào tui cũng đi bộ cả 5 đến 6 cây số. Tui cũng đi bơi lội lia chia. Còn cái vụ “đớp hít” thì tui cũng “tới luôn bác tài”, bạn chồng tui chơi bia Sài Gòn màu xanh hay màu đỏ tui cũng làm luôn, sang thì “Ken” (Heinneken) thì cũng okay hay rượu ngâm rắn, cắt kè, thằn lằn đứt đuôi...tui cũng chơi

(Xem tiếp trang 16)

(Tiếp theo trang 15)

luôn. Vậy mà không hiểu sao...vẫn không giấu được tuổi già. À thì ra tui ngẫm nghĩ có một cái mà mình không thể giấu được là ...tuổi đời, voila.

Tui nhớ tui đọc ở đâu đó, nói rằng Tần Thủy Hoàng đi kiểm thuốc trường sinh bất tử, tên thầy thuốc nào lớ xớ là ...allez moi couper la tête của toi. Võ Tắc Thiên cả ngọc trai nát ra mà uống để không bị lão hóa. Tui nói nhỏ nhỏ thôi, tui đây cũng họ Võ, mà tui cũng lén lén ông chồng già của tui mua ngọc trai về nghiền nát không dám uống mà ...thoa mặt, tuy nhiên vì lý do mấy anh “made in Chinois” nhúng vào chất hóa học để làm ngọc trai, nên mặt của tui thành...da cóc...ôi thật chán nản làm sao, tui lại phải book vé tàu bay qua Texas để nhờ người chị em Thẩm Mỹ Viện mát tay, lấy máy tối tân cả da mặt cho tui.

Tui về quê chồng, chồng tui ngày xưa nghe đâu mài “lũng đít quần” ở trường cũ. (Tui ưa xài chữ “to lớn” lũng đít quần thì có lẽ học ở trường đó lâu lắm, ngồi lên ngồi xuống, nhà thì nghèo có lẽ chỉ có một hay hai cái quần xã giao). Bạn bè nghe tui tui về mừng lắm, tổ chức “Mini Hội Ngộ”, nghĩa là tên nào chưa gặp gặp thì mời đến để...xem mặt nhau.

Tui cũng đi dự, vì xuất giá tòng phu, chồng đầu vợ đó. Thật buồn cười chỉ có mỗi mình tui là “nữ tướng”, ngoài ra chỉ thấy “tướng công”. Tui hỏi ra thì mới biết mấy ông bị thê nhi kèm kẹp nên muốn tí tự do, thờ không khí “trong lành”. Mấy chàng xồn xồn, NON! Tui phải dùng danh từ Franke “Les Vieux”, vì tên nào cũng gần tuổi bảy mươi, hay là 66, 67 plus. Tuy nhiên tui ngắm nhìn những chàng “tóc bạc da ngâm, răng rụng”. Có chàng thì đầu của chàng “phi đạo chạy dài anh cất cánh bay nhanh”; tui diễn nôm là ...mấy con chí chúng nó kiện vì đầu sao mà...trông trơn à...không còn một sợi tóc. Có chàng nói “thêu thào” như ca sĩ nào đó tui quên tên; thêu thào không phải vì e then mà vì NO MORE răng, hàm răng giả vương vãi nên thôi anh không mang vào, sẽ thêu thào nói chuyện thăm thì trong tai em, xem vậy vừa tình tứ, vừa một công đôi chuyện.

Tui đề cập đến mấy chàng vì ôi zời ơi mấy chàng cứ ngỡ mình còn ngon, mèo cứ khen mèo dài đuôi “anh ấy còn phong độ lắm đó chị. Coi chừng về mấy em rước đày nhé”. Tui vì lịch sự cũng dạ dạ, em cảm ơn các anh dạy bảo, tuy nhiên cho tui “mệt xà lù” nhé, vì tui có “trăm lá” thì mấy ông cũng “tra lẩn” we are same same...làm sao mà trẻ và phong độ được khi tuổi đã gần thất thập nhi lai?

Mà thôi tui cũng giải quyết lịch sự và êm đẹp: “Em

nhờ các anh nhé, giữ hộ giùm chồng em.” Ohlala!!! Con gà rồti...lời nói không mất tiền mua, mấy anh ưỡn ngực, làm anh hùng hào kiệt, thiếu điều làm Tạt Dăng võ ngực rầm rầm, tui sợ quá bảo mấy anh thôi thôi chuyện đâu còn đó cho em xin. Tuy nhiên vì đã lỡ làm anh hùng Xạ Diệu, quân tử nhất ngôn nên đành phải tuyên bố: “Chị yên tâm có tui tui.” Già rồi có nãy ngực ra để phô trương lực lượng thì làm sao hùng hậu, chỉ như chiếc xe Honda xì bánh.

Xem vậy tuổi già cũng thú vị lắm, lục bà bà sau những năm chinh chiến làm Trung Trắc Trung Nhị cầm gươm cỡi voi diệt quân nhà Hán, bây giờ tuổi già phây phả...ngồi đấy không xoi trầu, không nhờ người đấm bóp - chỉ vì bỏ tiền ra vào massage là xong ngay. Tuy nhiên có chàng uy nghi bên cạnh, chỉ cần “anh ơi mình đi nghe nhạc nhé” anh mà tui chối không có lý do gì thì chết với bà.

Đó là cái thú vị duy nhất để trả thù “dân tộc” sau những năm làm Táo Bà.

Et voilà, câu chuyện nào cũng phải chấm dứt.

PS: Tui viết từ 25-1-2008 mà đến ngày 3-4-2008 mới xong.

Võ thị Đông Minh

VUI VẺ CẢ LÀNG

Tiểu Chia Tay ...

Bắt đầu vào một câu chuyện gì thường rất khó. Nhất là có chuyện không vui như chuyện chia tay chẳng hạn. Tại vì nghe nhóm cộng tác lá thư NRG đã thông báo quyết định không tiếp tục lá thư nữa khiến Tiểu tui buồn trong dạ. Hi hi... Cho nên, Tiểu tui làm mấy câu thơ để gửi tặng cho các vị đã góp sức thực hiện lá thư NRG bấy lâu nay:

*Chuyện chia tay nên nỗi ngậm ngùi
Thương tiếc quá cái đời viết lách
Càng về khuya chữ nghĩa càng rêm
Đặt lưng xuống cho êm giấc mộng*

*Này thằng thú kia một đời lỏng lỏng
Ai biểu học đòi cục nợ văn chương
Đã bảo đừng ... mà vẫn cứ quên
Cứ xót xa đi ... đó buồn trở lại*

*Thôi thế thì thôi hẹn ngày "tổ ngại"
Văn vẽ đôi câu trả nợ hình hài
Mai một rồi trời đất cũng lặn quay
Chén chú chén anh ta cười thoải mái*

Viết xong mấy câu thơ Tiểu tui thấy đỡ. Bớt buồn. Tiểu tui lục lại một số i-meo cũ, tìm được bài "Nam Bắc", không nhớ ai đã gửi cho Tiểu. Thấy hay hay, vui vui, mà cũng đúng đúng nên Tiểu tui xin đem ra đây cho bà con đọc chơi vài phút:

NAM BẮC

*Bắc bảo Kỳ, Nam kêu Cọ (gọi là Kỳ Cọ)
Bắc than Gầy thì Nam bảo Ốm
Bắc cáo Ốm, Nam khai Bệnh hay Đau
Bắc Cuộc Nhanh, Nam Đi Bộ mau mau
Bắc bảo Muộn thì Nam cho là Trễ
Nam màn Sơ Sơ, Bắc Nàm Nảy Nệ
Bắc Lệ trào, Nam Chảy nước mắt ra
Bắc nói Úi Chà, Nam kêu Ui Da
Bắc Bước vào kia, Nam Đi vô trông
Nam kêu Vạc Tre, Bắc là cái Chõng
Nam Cãi bai bãi, Bắc Lý Luận ngược xuôi
Nam biểu Vui Ghê, Bắc nói Buồn Cười*

*Bắc chỉ Thế Thôi, Nam là Vây Đò
Nam làm Giỏ Tre, Bắc đan cái Rọ
Nam Muỗng Cà Phê, Bắc gọi cái Thìa
Nam Muỗng canh, Bắc gọi cái Cùi Dìa
Nam Đi Tuốt, thì Bắc Lìa xa mãi
Nam Nói Dai, Bắc cho là Lải Nhài
Nam kêu Xe Hơi, Bắc gọi Ô Tô
Nam xài Dù, thì Bắc lại dùng Ô
Nam Đi trốn, Bắc cho là Lánh Mặt
Nam la Hơi Mắc, Bắc là Khá Đắt
Nam Mần Ăn, thì Bắc cũng Kinh Doanh
Nam chới Lòng Vòng, Bắc bảo Dối Quanh
Nam biểu Từ Từ, Bắc khuyên Gượng lại
Nam Ngu Ghê, còn Bắc là Quá Đại
Nam Sợ Ghê, Bắc thì Hài Quá đi
Nam Nói Gì? Bắc hỏi Dạ bảo chi?
Nam kêu Trúng Lắm, Bắc bàn Chí Phải
Nam thì Dạ, Bắc thừa Vâng ạ
Nam kêu Biểu, Bắc nói là Bảo
Nam xài Tui, Bắc lại xưng Tôi
Nam hô Qua, Bắc nhỏ nhẹ Anh
Nam thấy Hên, Bắc thời May Quá
Nam Mắc Cười, Bắc bảo Buồn Cười
Nam chê Mắc, Bắc thì bảo Đắt
Nam nói Ứng Ghê, Bắc nói Hài Lòng
Nam Thấy Kệ, Bắc thì Mặc Kệ
Nam thừa Tía Má, Bắc bằm Thầy U
Bắc gọi thích ghê, Nam kêu là khoái
Nam kêu Hái Bắp, Bắc bảo vật Ngô
Bắc thích cứ vồ, Nam ung là chụp
Nam rờ Bông Bụp, Bắc vượt Tường Vi
Nam nói: mày đi! Bắc rên: cút xéo.
Bắc bảo: cứ véo! Nam: ngắt nó đi.
Bắc gửi phong bì, bao thơ Nam gói
Nam kêu: muốn ới, Bắc bảo: buồn nôn!
Bắc nói tiền đồn, Nam kêu chòi gác
Bắc nói khoác lác, Nam bảo xạo ke
Mưa đến Nam che, gió ngang Bắc chắn
Bắc khen giỏi mắng, Nam nói chửi hay.
Bắc nấu thịt cây, Nam chê thịt chó.*

(Xem tiếp trang 18)

(Tiếp theo trang 17)

Bắc vén búi tóc, Nam bới tóc lên
Anh Cả Bắc quên, anh Hai Nam lú
Nam: ăn đi chú, Bắc: mời anh xơi!
Bắc mới tập bơi, Nam thời đi lội
Bắc đi phỏ hội, Nam tới chia vui
Bắc kéo xe lỏi, xích lô Nam đạp
Bắc bảo Cao to, Nam cho là lớn
Đùa mà không thật, Bắc bảo là điều
Giờn hót đã nhiều, Nam kêu là xạo
Nam thời mập bạo, Bắc bảo béo ghê
Bắc bảo Sướng Phê, Năm rên Đã Quá!
Bắc hay đi phá, Bắc đã bằng gươm
Nam chọc bị lờm, kiếm Nam, Nam thọt
Bắc ngồi Bia Bọt, Nam nhậu La-De
Bắc Bui Bui lạc rang, Nam Thơm Thơm đậu phụng
Nam tròm tròm ăn vụng, Bắc len lén ăn vèn
Nam toe toét "hồng chịu đèn", Bắc vắn mình "em
chả"
Bắc giấm chua "cái ả", Nam bậm trợn "con kia"
Nam chửi "tên cà chua", Bắc rửa "đồ phải gió"
Nam nhậu nhẹt thịt chó, Bắc đánh chén cây tơ
Bắc vờ vịt lá mơ, Nam thắng thừng lá thúì dật
Bắc gọi cái rèm, Nam kêu cái màn
Bắc gọi cái màn, Nam kêu cái mùng
Bắc bảo đắp chăn, Nam biểu đắp mền
Bắc gọi cái môi, Nam kêu cái vá (louche)
Bắc gọi là nem Nam kêu thịt nướng
Bắc gọi là ruốc Nam kêu thịt chà bông
Bắc gọi là ninh Nam kêu là hầm
Bắc gọi con lợn, Nam kêu con heo
Bắc xuýt xoa "Cái Lan đẹp cực!",
Nam trầm trồ "Con Lan đẹp dễ sợ!"

(LL - TÀO LAO WÁN sưu tầm)

Thơ vui

Chúa Nhựt này Trẫm nhớ Ái Khanh không?

Vương-Hoàng đang vuốt ve cung phi
Thái giám nhào vô, xanh mặt qui
"Bệ hạ cầm phone mau đi
Bà Hoàng gọi hỏi: Vua mi làm gì?
Hạ thần bảo nhỏ: Vua bận i.
Bả chẳng tin lời, đã sân si
Nên em mới đến nơi ni
giao cho Bệ-Hạ, bún, mì tùy nghi"
Vương-Hoàng đưa phone lên màng nhi
giọng nói dịu dàng: "Kiếm Trẫm chi
Hòn lòng nói thẳng một khi
để lâu trong bụng hồng đi nó xì"
Bà Hoàng cười khẻ, rồi rên rĩ:
"Vua nhớ ta không? Nói tức thì"
"Ái Khanh sao hỏi lạ kỳ
Vợ người Trẫm còn nhớ, hưởng gì Ái Khanh"

Trả lời bài "Tiên Cầu Suối" trên mạng số 31 của Tư Râu

Ôm thì tôi khoái vợ nhà
Dù rằng là bả xấu, già hơn Tiên
Ôm bả khỏi phải hao tiền
Ghiền ôm là bả có liền, một khi
Ôm "Tiên Cầu Suối" phải đi
Tốn tiền xăng, nhớt, tiền mi, tiền cò
Hột xoài vùng dậy: sấu lo
Si đa giải phóng: vĩnh mò, biệt ôm
Tiêu hai hột giống dê xồm.

Trần Hoàng Việt Tân

Với sự tham gia đóng góp bài vở của thầy cô, cựu học sinh và thân hữu liên trường Kiên Giang.

"Người Rạch Giá" là lá thư thân hữu, là gạch nối giữa thầy cô, bạn hữu và đồng hương người Rạch Giá - Kiên Giang. Chúng tôi rất mong nhận được những đóng góp bài vở, hình ảnh, tin tức, và những ý kiến xây dựng của quý vị. Quý vị nào muốn nhận thư xin vui lòng cho chúng tôi biết (kèm theo tem nếu phải gởi qua đường bưu điện). Để tránh chuyện đáng tiếc có thể xảy ra, chúng tôi không nhận tiền mặt hay chi phiếu. Mọi liên lạc, xin thư về : Người Rạch Giá, PO Box 109, Bankstown NSW 2200 Australia; hoặc gởi về địa chỉ điện thư (email): nguoig_rg@yahoo.com.au

@ 2004 - 2008 Người Rạch Giá : http://www.geocities.com/nguoig_rg/rachgia.html

HỘI NGỘ THẦY TRÒ LIÊN TRƯỜNG KIÊN GIANG SYDNEY, ÚC CHÂU

HỘI NGỘ ÚC CHÂU

Đã bao tháng ngày trôi qua tôi cứ suy đi nghĩ lại đi hay không đi tham dự cuộc hội ngộ thầy cô sẽ được tổ chức trong tháng 12 năm 2007 tại Sydney, bốn chữ hội ngộ Úc Châu vương vấn trong lòng tôi biết bao tháng ngày, tôi đắn đo vì Úc Châu là một nước khá xa mà vé máy bay thì cũng không phải rẻ, tôi từng hỏi ý kiến các bạn bè quen biết, tôi được họ phán cho một câu “Úc có gì đẹp mà đi” hoặc là “cái xứ đồ ăn mắc như quý đi làm gì”. Những lời nói trên không ít thì nhiều cũng ảnh hưởng đến tâm lý của tôi vì vậy ngay từ lúc đầu tôi đã có ý định không tham gia, tôi không nôn nao, không chờ đợi như những lần hội ngộ trước, nhưng rồi ngày hội ngộ càng ngày càng gần, hình ảnh ngày hội ngộ 2 năm về trước tại Houston lại thôi thúc trong lòng tôi, hình ảnh thầy cô, hình ảnh bạn bè sao mà nó cứ lảng vảng trong trí óc tôi, vui biết bao trong những ngày yêu dấu đó, và còn nữa hình ảnh của đôi vợ chồng người bạn học chung lớp ngày xưa **Phan Bá Khương** lặn lội từ Sydney đến Houston để nhận lãnh và mang về chiếc cup luân lưu, tôi hình dung đến trách nhiệm và những vất vả đang đè nặng lên vai của những người bạn đang chung vai gánh vác công việc tổ chức, ăn cơm nhà vác ngà voi, ích lợi cho ai? cho bản thân mình à? hẵn nhiên là không đúng rồi, tất cả cũng vì thầy cô, vì bạn bè khắp năm châu, mà những người bạn yêu quý này mới đứng ra nhận lãnh trách nhiệm nặng nề mặc dù nhân lực và tài chánh không có. Còn tôi, tôi chỉ nghĩ đến cá nhân tôi mà ngoảnh mặt làm ngơ không góp mặt, tuy rằng sự có mặt của tôi cũng như một hạt cát giữa sa mạc, không mọt chọt cũng đông, chẳng có tí gì ảnh hưởng đến cuộc hội ngộ, tôi nghĩ đến bạn bè, tôi nghĩ đến công sức của các bạn, tôi nghĩ đến niềm tin mà các bạn tôi đang có và chờ đợi ngày hội ngộ với đông đủ các thầy cô và bạn bè đến từ năm châu bốn bể; thế là tôi quyết định làm một chuyến sang Úc

Ngày tôi đặt chân đến phi trường Sydney cùng

với nhóm bạn bè ở Nam Cali gồm mười hai người đã được Phan Bá Khương, Huỳnh Bá Tươi, Thanh Vân và vài người bạn khác đón đợi tại phi trường, chúng tôi gặp lại nhau tay bắt mặt mừng trong niềm vui và tình thân của bạn hữu, nhìn sự vất vả của mọi người nhưng trên môi luôn nở nụ cười làm tôi xúc động vô cùng, sự sắp xếp nơi ăn chốn ở cho mọi người đều rất chu đáo, chuyến bay của chúng tôi đáp xuống Sydney vào lúc 8:00 AM ngày 27 –2007 mà khách sạn chỉ cho check in lúc 2:00 PM thế là Thanh Vân đề nghị đưa chúng tôi đi ăn trưa và dạo một vòng khu phố chợ VN CARAMATTA trong khoảng thời gian chờ đợi để được check in, tất cả mọi người phụ giúp chúng tôi kéo hành lý ra xe, Ô kìa chiếc xe đến đón chúng tôi lại mang tên Đỗ Hoàng làm tôi liên tưởng đến xe đò Hoàng ở miền Nam và Bắc Cali. Có điểm đặc biệt là phía sau xe lại kéo thêm 1 chiếc xe nhỏ, nói đúng hơn là 1 cái thùng vuông có cửa mở để chất hành lý lên đó, chúng tôi đề nghị đưa chúng tôi đến nhà cô Lan Khanh trước rồi mới đi xem thành phố, vì có chị Minh là em gái của cô Lan Khanh đi chung với chúng tôi muốn về nhà thăm mẹ, bước lên xe chúng tôi mới biết là tay lái nằm bên phải thảo nào khi chúng tôi đi bên phải để lên xe thì không thấy cửa xe, chúng tôi lại phải đi vòng sang trái mới có cửa để bước lên. Xe chuyển bánh rời xa phi trường, những con đường của thành phố từ từ hiện ra, xe chạy đến đâu chúng tôi thót tim tới đó, đổ các bạn vì sao chúng tôi lại thót tim, vì tài xế lái xe bên phải, chạy lane bên trái, mỗi khi bác tài quẹo là ta có cảm tưởng như xe sắp đâm vào xe đối diện, vì vậy chúng tôi ngồi trên xe mà cứ phải né tới né lui rất là vui, chúng tôi cùng nhau la í í, rồi cùng nhau cười vang làm bác tài cũng cười theo, xe càng chạy chúng tôi càng có cảm giác như đi từ Sài Gòn về Rạch Giá, vì phố xá ở đây nhỏ hẹp, thường thì chỉ có 2 lane lên xuống, nhà cửa hai bên đường được xây dựng với những viên gạch đỏ trông rất khang trang với hàng rào sắt xung quanh, cũng có những căn nhà trông rất cũ kỹ. Có điều là những bãi cỏ

(Xem tiếp trang 20)

Mọi liên lạc, xin thư về :

Hội Ngộ Thầy Trò Liên Trường Kiên Giang,
PO Box 109, Bankstown NSW 2200 Australia.

Email: hoingokg07@yahoo.com.au
Web: <http://www.geocities.com/hoingokg07/>

(Tiếp theo trang 19)

trước sân nhà trông rất đáng tội nghiệp, lưa thưa héo úa, không có được những bãi cỏ tốt tươi như ở Mỹ vì không có đủ nước để tưới cỏ, và hình như người ta không biết qui cỏ nên có lúc tôi thấy họ đậu xe cả lên trên sân cỏ. Nhà cô Lan Khanh đã xuất hiện, chúng tôi vào thăm hỏi mẹ của cô Lan Khanh, sau đó cùng với Thanh Vân đến chợ Caramatta, Thanh Vân dẫn chúng tôi đến ăn một quán ăn nổi tiếng về món bánh hỏi chạo tôm, Sau đó đưa chúng tôi đi mua sim card để gắn vào điện thoại cầm tay, giúp chúng tôi liên lạc về gia đình báo tin đã đến Úc bình an, lại đưa chúng tôi đến ngân hàng để chuyển đổi ngoại tệ, mọi thủ tục đều do Thanh Vân đảm nhiệm gom góp tiền lại và đứng ra chuyển đổi để chúng tôi đỡ tiền lệ phí. Đưa chúng tôi đi xem những gian hàng của chợ. khu chợ này không lớn lắm có lẽ vì do dân số đây không đông nên không có vẻ tấp nập cho lắm, khi chúng tôi về đến khách sạn SunnyBrook thì đã có anh Thông đứng chờ sẵn tại khách sạn để giúp chúng tôi nhận phòng cho từng cá nhân, anh cũng quan tâm và giúp đỡ mọi người liên lạc với khách sạn để điều chỉnh lại những sai sót trong khách sạn nếu có. Cũng trong ngày này tôi gặp lại cô Yên cùng với đức lang quân của cô, cô trò ngồi lại tâm sự với nhau, sau bao năm xa cách nếu không có dịp này, không biết đến bao giờ tôi mới có cơ hội gặp lại cô, tưởng mới đây mà đã là trên ba mươi năm, càng chuyện trò với cô tôi càng có cảm tưởng thầy trò chúng tôi gần bó hơn, thân mật hơn và gần gũi hơn, không như ngày xưa gặp cô, học trò chẳng dám nói gì nhiều chỉ biết vâng vâng, dạ dạ, bây giờ niềm kính trọng thầy cô vẫn còn nhưng thầy trò thân mật và trò chuyện thoải mái, tự nhiên hơn, tôi cũng gặp lại Hàng Nguơn, tôi cùng cô viếng thăm căn phòng của Nguơn, tôi mới biết cả gia đình Nguơn đang bận rộn trong việc cắt, ép bảng tên cho từng người. Trong lúc đó nhiều người từ các nơi xa cũng bắt đầu check in vào khách sạn khá đông, công việc này kéo dài cho đến gần nửa đêm, nên khách sạn lúc nào cũng nhộn nhịp, ồn ào tiếng nói, tiếng cười vang cả khách sạn. Ngày BBQ đã đến, buổi sáng sớm tôi đã được Bửu đón và đưa về nhà của Bửu để ăn món bún cá Kiên Giang, phải công nhận Mỹ Hoàng nấu món này thật tuyệt, làm tôi nhớ lại những tô bún ngày xưa ở xứ mình, Bửu đưa tôi đến Trung tâm văn hoá & Sinh hoạt cộng đồng người Việt tự do ở Bonnyrigg để dự BBQ, còn nhóm người ở khách sạn cũng đã được BTC cho xe đến đón và đưa đến địa điểm, trước cổng chính tấm biểu ngữ đã được căng lên với dòng chữ CHÀO MỪNG HỘI NGỘ THẦY TRÒ LIÊN TRƯỜNG KIÊN GIANG Sydney 28-30/12/2007, bước vào cổng chính thì gặp ngay ban tiếp tân hướng dẫn đến bàn để nhận bảng tên của mình,

bảng tên được cài lên áo; bước sâu vào trong hội trường tôi trông thấy trên sân khấu đã dựng bốn lá cờ chia làm hai bên, gồm lá cờ Úc và lá cờ VN, chính giữa sân khấu là chiếc cúp luân lưu được đặt trên chiếc bàn bằng kính một cách hiên ngang, và trên tường là tấm biểu ngữ với dòng chữ như ở ngoài cổng chính cũng căng được lên, những dãy ghế được sắp ngay ngắn. Số người tụ tập trong hội trường khá đông, tôi gặp lại Thầy Khải, cô Tuyết, cô Khiêm Trinh, thầy Sử, thầy Huỳnh, thầy Nam, thầy Hân....và may mắn thay tôi đã gặp lại một số thân nhân ruột thịt của tôi, cười cười, nói nói xôn xao cả một rừng người. Buổi lễ bắt đầu với lời giới thiệu chương trình, chào cờ, đại diện chào đón thầy cô và cựu hs Kiên Giang, giới thiệu thầy cô và quan khách tham dự, sau cùng là sinh hoạt Karaok, ai ca cũng ok hết, đến giờ ăn bước ra phía sau hội trường, hai hàng thức ăn đã được sẵn sàng, chay có mặn cũng có, có cả bánh ngọt, trái cây, đôi diện với hai hàng thực phẩm nước uống cũng được dàn trận cho mọi người tha hồ chọn lựa nước ngọt, nước trà hay nước trắng, cạnh bên đó là những dãy bàn ăn được nối dài để chúng tôi có thể vừa ăn vừa nói chuyện, câu chuyện nổ ra như bấp nỏ, ồn ào bởi tiếng cười tiếng nói, thật là một ngày lý thú.

Cuộc du ngoạn ngày 29 được diễn ra khoảng hai trăm người gồm 4 chiếc xe đưa chúng tôi đến bên cảng với sự quan tâm và chăm sóc của ban tổ chức, từ thực phẩm cho đến nước uống đều được chuẩn bị chu đáo, trước khi lên xe mỗi người đều nhận được phần thực phẩm và nước uống, điểm danh và lên xe, khi đến bên cảng để chờ lên tàu chúng tôi lại thấy BTC khệ nệ bung từng thùng thực phẩm dành cho buổi ăn trưa, chúng tôi ăn trưa trên tàu, có mấy ai biết đến công sức của các bạn khi ngồi cắt từng lát gừng thật mỏng rồi xấy cho thật khô, cho vào từng túi nilon nhỏ đem phân phát cho tất cả mọi người trong chuyến du ngoạn viếng thăm nhà con Sò (Opera House), vịnh Sydney (Sydney harbor), vì BTC lo lắng trong chuyến du thuyền đi ra vịnh sẽ có nhiều người bị say sóng biển vì vậy mới tìm tòi ra nghiên cứu ra bài thuốc nói trên, những lát gừng mỏng cho vào miệng ngậm trước khi tàu chạy chừng nửa tiếng sẽ tránh được chứng say sóng vì thế mọi người đều có thể vui chơi trong chuyến du thuyền. Xin cảm ơn tấm lòng của BTC. Chúng tôi đã có những giây phút thật vui bên con sóng biển, cảnh thiên nhiên hùng vĩ của núi non cùng màu xanh nước biển làm cho mọi người say mê nhìn ngắm mặc cho con sóng nhồi tới nhồi lui, ánh đèn của camera cứ chớp lên liên hồi. Nhà con sò từ từ xuất hiện, tàu cập bến, chúng tôi kéo nhau lên đó, vui chơi ngắm cảnh đẹp. Cảnh lạ với những cánh sò mở rộng xung quanh là cảnh nước non, nhìn chiếc

(Xem tiếp trang 21)

(Tiếp theo trang 20)

cầu harbour bridge hùng vĩ bắt trên biển với sóng nước mênh mông, phải bay mười mấy tiếng đồng hồ mới thấy được cảnh này, cũng chiếc cầu này tôi đã có dịp quay trở lại để được nhìn thấy pháo bông được bắn lên lần cuối cùng trong ngày đón giao thừa năm 2008, pháo bông được bắn lên 2 lần vào lúc 9:00 PM và một lần vào đúng 0 giờ của đầu năm mới, phải công nhận pháo bông được bắn lên thật là đẹp, cùng một lúc với những viên pháo đầy màu sắc tung cao lên nền trời, đồng thời từ trên cầu là một đợt pháo khác trắng xóa tỏa dài trên cầu và đổ xuống như thác đổ, quả thật là tuyệt.

Đêm hội ngộ cũng diễn ra thật hào hứng và sôi nổi với gần bốn trăm quan khách tuy là mới lần đầu tổ chức nhưng tôi thấy mọi việc đều diễn tiến tốt đẹp, duy có một điều thật là bé nhỏ đó là khi số khách đến cùng một lượt quá đông nên các cô tiếp tân đã không sắp xếp kịp chỗ ngồi cho quan khách nên khách bị ứ đọng 1 chút.khi bước vào nhà hàng, ban tiếp tân tìm danh sách và cho biết số bàn mình sẽ ngồi, sau đó được tặng túi quà trong đó gồm một quyển "Hội ngộ thầy cô 2007" và một key chain logo có khắc hình công tam quan và hàng chữ Kiêngiang reunion Sydney Australia 2007, sau khi nhận quà xong thì được mời đến chụp hình lưu niệm, nên chắc chắn không ai bị bỏ sót mà không có hình tham dự trong cuộc hội ngộ này, sau khi an vị, buổi tiệc được bắt đầu với phần chào cờ, mặc niệm, giới thiệu BTC, giới thiệu thầy cô tham dự,

tặng quà cho thầy cô, chuyển giao cúp lưu lưu cho anh Phú, anh Phú phát biểu cảm tưởng, chụp hình lưu niệm thầy cô, chụp hình từng niên khóa, sau đó là phần văn nghệ, giọng hát khắp mọi nơi đã được qui tụ lại, lúc đó tôi mới thấy và công nhận dân Kiên Giang mình có quá nhiều giọng hát hay đáng hãnh diện.

Ngày 30 chúng tôi được BTC đưa đi thăm thủ đô nước Úc ở Canberra

Cuộc vui nào cũng phải tàn, họp rồi cũng phải tan, chúng tôi phải hát câu giã từ, bịn rịn, lưu luyến chia tay nhau, hẹn tái ngộ trong năm 2009 tại Nam CALI. Nhìn BTC Trần Thanh Liêm với gương mặt mệt mỏi cùng những tháng, ngày tất bật lo lắng, liếc sang P.B.Khuong, Thanh Vân, anh Thông, B.Tươi, tôi cảm nhận sự mệt mỏi của các bạn nhưng vẫn lộ ra vẻ thật vui tươi, xin cảm ơn sự nhiệt tình của các bạn đã không ngại công sức đứng ra nhận lãnh trách nhiệm tổ chức cuộc hội ngộ để cho chúng tôi có cơ hội gặp gỡ thầy cô và các bạn khắp mọi nơi, xin cảm ơn sự tiếp tay của nhóm bạn ở Melbourne và 1 số bạn hữu tuy không nằm trong BTC nhưng cũng dấn thân vào cùng nhau đóng góp công sức như Mỹ Vân, Tấn Bửu, Thu Mai, Khanhđể cuộc hội ngộ được thành công tốt đẹp. Hẹn gặp lại những gương mặt thân ái trong kỳ hội ngộ lần tới.

TUYẾT BÌNH

(đã đăng trong Đặc san xuân bắc CALI 2008)

Thư của anh Trịnh Sơn Lượng và chị Vương Thu An (Quý Tình Thương)

From: "Allen Trinh" <allen.trinh@yahoo.com>
To: hoingok07@yahoo.com.au
Subject: FW: [NhomTLW] Quý Tình Thương nhận đduoc \$1,390.50 dollars
Date: Thu, 20 Mar 2008 00:17:01 -0700

Hi Liam,

Ca'm o+n Liam va` BTC. Thu? Quy~ Vương Thu An (aka TCN) vu+`a nha^`n ddu? so^` tie^`n R2007 u?ng ho^`. thie^`n nguye^`n cu?a TLW ..

TSL

Coi cho+ i :

<http://www.flickr.com/photos/9854423@N08/>

and support Tibet (see atached)

From: NhomTLW@yahoo.com [mailto:NhomTLW@yahoo.com] **On Behalf Of** Ann Vương
Sent: Wednesday, March 19, 2008 12:08 PM
To: NhomTLW@yahoo.com
Subject: [NhomTLW] Quý Tình Thương nhận đduoc \$1,390.50 dollars

Do anh Liam gọi tu*` U'c Cha^`u
Cam on anh Liam va ban to^? chu*`c nhie^`u thie^`t la' nhie^`u nhen.

TCN

Danh sách các vị tặng quà:

anh Thành Tấn (Campsie Instant Photos) 1 digital camera hiệu Pentax	
Excel Jewellers	3 đồng hồ hiệu Anne Klein
Cô Nguyễn thị Bạch Tuyết	1 bình hoa và 1 bàn để phone.
Trương Tấn Bửu	1 lò sưởi điện
Khánh Vân	2 chuỗi ngọc trai (Swarovski crystals & Freshwater Pearls)

(Tiếp theo trang 22)

Trần Hoàng Việt Tân	50 USD
Bà Nguyễn Thị Tâm	50 AUD
Huỳnh Quốc Thông	100 AUD
Thầy Nguyễn Khắc Liệu	100 AUD
Huỳnh Thị Hòn	50 AUD
Trần Thanh Vân	150 AUD
1 cựu giáo sư KG	200 AUD
1 cựu học sinh KG	150 AUD
Cô Nguyễn Thị Hoàng Thu	50 AUD

DANH SÁCH ỦNG HỘ HỘI NGỘ THẦY TRÒ LIÊN TRƯỜNG KG 07

Chúng tôi chân thành cảm ơn sự ủng hộ của thầy cô và quý vị cựu học sinh liên trường Kiên Giang cho công việc tổ chức Hội Ngộ Thầy Trò 07. **Ban Tổ Chức HNTTLTKG Úc Châu 2007**

Nguyễn Phú Cường	2000 AUD	Lý thị Mỹ Loan	50 AUD
Hình Thành Phúc (USA)	1000 USD	Đoàn Hữu Đoàn	200 AUD
Thầy Khải & Cô Tuyết	400 AUD	chị Vương Cẩm	100 AUD
Huỳnh Thanh Tùng	200 AUD	Nguyễn Long Tuyên & Hạnh	50 AUD
Tăng Đức Sơn	200 AUD	Phan Bá Khương & Ngọc	100 AUD
Trần Hàng Ngon	500 AUD	Lê Thị Bích Đào	100 AUD
Nguyễn Phú Kiệt	300 AUD	Phan Thị Ngọc Ánh	50 AUD
Phan Thu Mai & Khanh	200 AUD	Lê Thị Tươi	50 AUD
Phan Thị Mỹ Vân	200 AUD	Nguyễn Thành Triều & Châu	100 AUD
Huỳnh Bá Tươi	50 AUD	Huỳnh Thanh Quân	500 AUD
Chị Dung	70 AUD	Thầy cô Trương Tấn Vinh	100 AUD
Long Trinh	50 AUD	Phù thị Kiêm Anh	100 USD
Yến Lộc	200 AUD	Thầy cô Danh Đức	500 AUD
Một chs Toronto (CAN)	50 CAD	Thái thị Bạch Mai	100 AUD
Trần Cẩm Tú (USA)	150 AUD	Nguyễn Thanh Khiết	100 AUD
Hà Hữu Dũng (Germany)	200 AUD	Hứa Tường Quý	100 AUD
Dương Thị Bạch Cúc	100 AUD	Trần Túy Vân	200 AUD
Trần Thanh Liêm	100 AUD	Huỳnh thị Kim Phượng	50 AUD
Trịnh Sơn Lượng (USA)	200 USD	Thầy Trần Quang Đại	50 AUD
Happy Nails (USA)	1000 USD	Cô Thầy Lưu Kim Yến	500 AUD
Nguyễn Văn Minh (CD Video) (USA)	1000 USD	anh chị Mỹ	50 AUD
Cô Đinh Thị Hồng Nguyệt (CAN)	100 USD	Nguyễn Loan Phượng	50 AUD
Đặng Ngọc Thanh (USA)	200 USD	Trần Ngọc Giang (Ken)	100 AUD
Vương Ngọc Phụng (CAN)	20 USD	anh chị Chư & Liêng	50 AUD
Nguyễn Hồng Liêng & Thùy	200 AUD	Một vị ân danh Âu châu	149.26 AUD
Tô Thị Hồng Việt (USA)	100 USD	Một vị ân danh Melbourne	400 AUD
Quan Đò (USA)	40 USD	Thầy cô Nguyễn Văn Vinh	200 AUD
Gia đình Tân Kim Sơn	1000 AUD	Tăng Phước Tựu & Duôn (Quảng Thuận An RG)	1000 AUD
Lâm Quốc Thanh (Bánh Mì Ba Lệ) (USA)	1000 USD	Dương thị Thanh Đào	150 AUD
Đieu Tuấn Kiệt	1000 AUD	Lâm Trọng Nghĩa	100 AUD
Thầy cô Nguyễn Văn Hà	400 AUD	Trương Tấn Bửu & Hoàng	100 AUD
Thầy Trúc & Cô Tường Vi	400 AUD	Hứa Chí Đức	230 AUD
Thầy cô Trịnh Quới Non	200 AUD	Thúy & Khải	100 AUD
Huỳnh Văn Quang (KG Bakery) (USA)	1000 USD	Nguyễn Văn Bé	50 AUD
Thái Thị Bạch Yến	100 AUD	Lưu Hòa Xương & Hoà	100 AUD
Trần Ngọc Điệp	100 AUD	Ngô Hồng Hải	100 AUD
Cô Nguyễn Bạch Huệ (Sanjose, USA)	250 AUD	Phan thị Mỹ Dung	500 AUD
Thầy Trần Thanh Hân	100 AUD	Huỳnh thị Kim Hồng	300 AUD
Trần Văn Thông	100 AUD	Khuru Thanh Nho & Trần Văn Út	200 AUD
Đỗ Hữu Lộc & Thu Cúc (LA, USA)	200 USD	Diệp Ngọc Kiều & Thành	100 AUD
Lý Ngọc Hiệp	100 AUD	Trịnh Thị Giàu	50 AUD
Gia đình Diễm Trang	200 AUD	Nguyễn Thị Thanh Thủy	100 AUD
Khanh & Trân	100 AUD	Bùi Văn Tâm	200 AUD
Lưu Ái Lý	200 AUD	Thầy Vũ Đình Thi	200 AUD
Thầy Nguyễn Chí Cường (CAN)	200 CAD	Ông bà Huỳnh Tuấn (Nhà Thuốc Tây Kiên Giang)	500 AUD
Thầy Nguyễn Văn Duyệt (CAN)	200 CAD	Trần Hữu Ái	200 AUD
Ngô Quang Võ (CAN)	200 CAD	Hứa Châu (Houston, USA)	241 AUD
Lý Tân Thu & Diệu (CAN)	200 CAD	Trần Văn Phú (Cali, USA)	100 USD
Tùng & Kim Ánh (CAN)	100 CAD	Phạm Phú Hòa	50 AUD
Huỳnh Văn Một (CAN)	200 CAD	Kha Kim Huệ	50 AUD
Nguyễn Văn Thanh	100 AUD	Lâm Kim Loan	200 AUD
Bác sĩ Bạch Tấn Phát	500 AUD	La Tú Phương	150 AUD
Hà Thanh Quang	100 AUD	Hàng Tố Nga	100 AUD
Lê Quan Liêm & Kim Vân (Vương Thừa Thế)	1000 AUD	Thầy Phan Thanh Sứ	200 AUD
Trần Thị Lý	100 AUD	Nguyễn Thị Cúc & Nguyễn Kim Anh (USA)	200 USD
Anh chị Ngôn & Huệ	50 AUD	Thầy Nguyễn Hồng Huỳnh	100 USD
Phù Sĩ Sơn & Thu Năm	200 AUD	Kiều Túy Nga	50 AUD
Đặng Ngọc Thúy Nga (USA)	200 USD	Thầy Phùng Tuấn Sinh	50 AUD
Nguyễn Thị Hoàng Thu	50 AUD	Quách Gú	100 AUD
Tạ Thị Xuân Lệ	50 AUD	Huỳnh Hoa	300 AUD
Đào Minh Quang	100 USD	Trần Thị Tuyết Nhung	125 AUD
Nguyễn Phú Sang	500 AUD	Trần Hữu Thành	200 AUD
Trần Thanh Minh	50 AUD	Lâm Sóc Hên (USA)	200 USD
Lê Thị Kiêm Lang	50 AUD	Lâm Lệ Liễu	50 AUD
Lý Văn Tôn	100 AUD	Lê Thị Lan (Bele Fruitmarket)	500 AUD
Cô Ngô Thị Bửu Thời	100 AUD	Nguyễn Văn Thông	50 AUD
Huỳnh Thế Nga	200 AUD	Anh Tuấn Linh	100 AUD
Thầy Huỳnh Tiên	200 AUD	Tạ Trung Hiếu (USA)	200 USD
Trần thị Kim Chi & Dung	150 AUD	Thầy Huỳnh Ngọc Thọ	50 AUD
		Cô Phan Thị Kim Oanh	100 AUD
		Lê Thành Quang	100 AUD

(Xem tiếp trang 21)

Kiangiang Alumni Association Inc.				
Bảng chiết tính chi thu				
từ 8/8/06 đến 3/4/08				
Thu				
	Tiền ủng hộ Hội Ngộ		\$34,428.79	
	Tiền lời số băng KienGiang Alumni Assoc.		\$186.11	
	Tiền chuyển lữa từ Houston		\$1,196.27	
	Gây quỹ - Melbourne		\$101.80	
	Gây quỹ - Sydney Hội chợ Tết		\$632.60	
	Gây quỹ - Sydney - vé số		\$2,682.64	
	Tiền khách sạn		\$14,696.00	
	Tiền đi du ngoạn Sydney		\$5,611.50	
	Tiền đi chơi Canberra		\$7,200.00	
	Tiền nhà hàng		\$17,985.00	
	Bán chìa khoá (key rings)		\$1,877.00	\$86,597.71
Chi				
	Túi giấy		\$194.15	
	Thư từ, liên lạc		\$897.15	
	Đặc San, tiền in ấn		\$7,965.73	
	Tiền đăng ký KG Alumni Assoc Inc, Hội Chợ Tết		\$938.00	
	Tiền lệ phí báo cáo thường niên của KG Alumni Assoc Inc		\$43.44	
	Tiền cước ngân hàng		\$140.55	
	Máy in Brother		\$369.00	
	Trả GST		\$131.18	
	Nhà hàng		\$18,500.00	
	Tiền phục vụ ăn uống		\$9,234.30	
	Quà crystal và key rings		\$3,850.00	
	Tiền khắc tên		\$179.60	
	Tiền trang mạng		\$48.32	
	Tiền di chuyển, xe cộ, mướn tàu		\$14,306.15	
	Tiền trả Trung Tâm Sinh Hoạt		\$600.00	
	Tiền khách sạn		\$14,925.00	
	Tiền chuyển lữa cho lần Hội Ngộ kế (Cali)		\$1,500.00	
	Tiền video, karaoke, photo		\$2,235.00	
	Trang trí		\$310.00	
	Điện thoại		\$573.80	
	Tiền giữ để trả thuế vụ		\$500.00	
	Quà tặng thầy cô gặp khó khăn ở RG		\$3,200.00	
	Tiền ủng hộ Quỹ Tinh Thương		\$1,500.00	\$82,141.37
	Tiền còn lại tính đến ngày 3/4/08			\$4,456.34

PHÂN ƯU

Chúng tôi được tin **Thầy Nguyễn Văn Tường,**
Cựu Hiệu Trưởng Trường Tiểu Học Vân Tập Rạch Giá
 đã tạ thế lúc 6 giờ sáng, ngày 5 tháng 3, 2008
 tại tư gia ở Montreal, Canada.

Thầy hưởng thọ 86 tuổi.

Chúng tôi thành kính chia buồn cùng cô Nguyễn Thanh Loan, thầy Võ Trung Hiền và gia đình
 Nguyễn cầu hương linh thầy Nguyễn Văn Tường sớm tiêu diêu nơi miền cực lạc.

Đồng kính phân ưu

Cựu giáo chức và học sinh Rạch Giá.

Liên Hương đã nhận 3.200 đô la Úc do anh Trần Thanh Liêm (đại diện hội tổ chức thầy trò liên trường KG ngày 25/3/2008) gửi cho các thầy cô sau đây :

1/ Cô Phượng : 100 dollar Úc
 Tôi có nhận 100 đô la Úc do Nguyễn Thanh Liêm giao
 Thành thật cảm ơn tổ chức Thầy trò liên trường
 Kiên Giang
 Ngày 30/3/2008
 Nguyễn Thị Kim Phượng

2/ Cô Phan Thị Giàu (117/48 Trần Hưng Đạo P.VTV Rạch Giá ĐT: 3920604) : 200 dollar Úc
 Có nhận 200 đô la Úc do cô Liên Hương mang đến
 cảm ơn hội tổ chức thầy trò liên trường Kiên Giang ở Úc.
 Phan thị Giàu - Gò - ngày 30 tháng 3-2008

3/ Thầy Lê Minh (200 đường Trần Phú, ĐT: 3861440) : 300 dollar Úc
 Tôi có nhận từ Liên Hương ba trăm đô la Úc
 Xin chân thành cảm ơn Ban Tổ Chức với
 thầy trò liên trường Kiên Giang ở Úc châu.
 30-3-08
 Lê Minh

4/ Thầy Mạch Hoàng Tuấn (Trường NTT) : 300 dollar Úc
 Có tên là Mạch H - trước chuyển trường THPT Đệ Trung trực
 là học từ cô Liên Hương 300 đô la Úc. Tôi xin chân thành cảm ơn
 Ban tổ chức và thầy trò liên trường KG ở Úc Châu.
 30/3/08
 Mạch Hoàng Tuấn

5/ Cô Trần Thị Thu Hải (Trường NTT) : 300 dollar Úc
 Tôi tên Trần Thị Thu Hải trước chuyển THPT Nguyễn Trường Kieu có
 nhận từ cô Liên Hương 300 đô la Úc. Tôi xin chân thành cảm ơn BTC và
 thầy trò liên trường Kiên Giang ở Úc Châu.
 Ngày 30/3/08
 Trần Thị Thu Hải

Liên Hương đã nhận 3.200 đô la Úc do anh Trần Thanh Liêm (đại diện hội tổ chức thầy trò liên trường KG ngày 25/3/2008) gửi cho các thầy cô sau đây :

6/ Thầy Đoàn Văn Sâm (165/40 Quang Trung, P.Vinh Quang, ĐT: 3879421) : 400 dollar Úc
 Có nhận 400 đô la Úc do Nguyễn Thanh Liêm giao tại - Tôi rất cảm ơn
 Ban tổ chức và thầy trò liên trường Kiên Giang
 Ngày 30-3-2008
 Đoàn Văn Sâm

7/ Thầy Trương Quang Vui (191/11 NTT P.Vinh Bảo) : 400 dollar Úc
 Có nhận 400 đô la Úc do Liên Hương đưa
 Tôi cảm ơn Ban tổ chức và thầy trò liên trường
 Kiên Giang ở Úc châu Trương Quang Vui

8/ Cô Hồ Thị Tâm (4/7/2 Ng Thái Học, Kp4, P.Vinh Bảo, ĐT: 3877202) : 400 dollar Úc
 Có nhận 400 đô la Úc do Nguyễn Thanh Liêm đưa
 Tôi cảm ơn Ban tổ chức và thầy trò liên trường Kiên Giang ở Úc Châu
 Ngày 30- tháng 3- năm 2008
 Hồ Thị Tâm

9/ Cô Phạm Thị Hoa (56/3 Cô Giang, Kp4, P.Vinh Bảo, ĐT: 3874387) : 400 dollar Úc
 Có nhận 400 đô la Úc do Nguyễn Thanh Liêm đưa
 Tôi cảm ơn Ban tổ chức và thầy trò liên trường Kiên Giang
 ở Úc Châu.
 Ngày 30 tháng 3 năm 2008
 Phạm Thị Hoa

10/ Thầy Nguyễn Hữu Luật (120 Chu Văn An, P.Vinh Lạc, RG, ĐT: 3250534): 400 dollar Úc
 Có nhận 400 đô la Úc của các Em trong Ban và các Thầy trò
 liên trường; Tôi rất cảm ơn Ban tổ chức và cô Liên Hương
 đưa). Nguyễn Hữu Luật
 28.03.2008

Tin Tức Hậu Hội Ngộ

1. Một Chút Quà Cho Quê Hương

Như đã thông báo tháng trước, Nhóm Tổ Chức Hội Ngộ Thầy Trò Liên Trường Kiên Giang 2007 đã quyết định sử dụng số tiền còn lại vào các công việc như sau:

- Giúp đỡ thầy cô đang gặp khó khăn ở Việt Nam: Chúng tôi đã gọi tổng cộng 3200 Úc kim cho 10 thầy cô. Số tiền này đã được chị Liên Hương và anh Nguyễn Thanh Liêm mang lại cho các thầy cô. Thành thật cảm ơn anh chị đã giúp một tay.
- Giúp đỡ quỹ học bổng cho học sinh nghèo và quỹ tình thương (do nhóm Tào Lao Quán thành lập): Chúng tôi đã gửi 1 chi phiếu (bank draft) cho chị Vương Thu An (thủ quỹ của quỹ tình thương) một số tiền 1500 Úc kim (tương đương 1390.50 Mỹ kim) để ủng hộ việc giúp đỡ cho học sinh nghèo và các cô nhi viện ở Rạch Giá. (Xem i-meo của anh Trịnh Sơn Lượng và chị Vương Thu An, trang 21).

Chúng tôi thực hiện được những việc nói trên là nhờ sự đóng góp tích cực của tất cả quý vị mạnh thường quân. Một lần nữa, thay mặt BTC chúng tôi chân thành cảm ơn tất cả quý vị.

2. Video Hội Ngộ

Chúng tôi sắp sửa edit xong cuốn video Hội Ngộ (sau một thời gian khá lâu ngoài ý muốn của BTC). Sau khi đem sang ra đĩa và in tựa, chúng tôi sẽ gửi cho các vị mạnh thường quân và các anh chị đại diện những lần Hội Ngộ trước để quý vị nào muốn xem có thể đến mượn để sang lại. Chúng tôi không có khả năng để gửi cuốn video Hội Ngộ cho tất cả mọi người. Nhóm Tổ Chức Hội Ngộ 07 sẽ giải tán, trương mục của KienGiang Alumni Assoc. sẽ đóng lại. Để cho việc kết toán xong xuôi trước ngày khai thuế với chính phủ Úc nên chúng tôi không thể nhận tiền cho việc gửi video Hội Ngộ khắp nơi như một số yêu cầu. Xin quý vị vui lòng thông cảm cho hoàn cảnh khó khăn của BTC.

3. Tổng Kết Tài Chính

Chúng tôi xin gửi đến thầy cô và quý vị bảng chiết tính thu chi của Hội Ngộ Thầy Trò KG 07 tính đến ngày 3/4/08 (xem trang 23). Số tiền còn lại, chúng tôi sẽ chi phí trả tiền mượn quay video (chưa trả hết), tiền sang đĩa, tiền gửi video và một số chi phí khác chưa thanh toán xong. Chúng tôi sẽ có bản tổng kết cuối cùng và sẽ thông báo trên lá thư NRG và trang mạng Hội Ngộ trong thời gian tới.

t/m BTC Hội Ngộ Thầy Trò Kiên Giang 07

Trần Thanh Liêm